

pingis

OFFICIELLT ORGAN SVENSKA BORDTENNISFÖRBUNDET

NR 5/2013 • WWW.SVENSKBORTENNIS.COM

FYRA HUNGRIGA

En spelar schack
och en var gymnast

PINGIS & INNOVATIONER

Swing Ping Pong

HÄR VAR'E LIVAT

- guld tack vare att huvudet var med

Välkommen till Sveriges ledande pingisbutik!

Alla kända märken under ett och samma tak
Finns i Stockholm och på www.ttex.se

TTEX **se**
table tennis expert

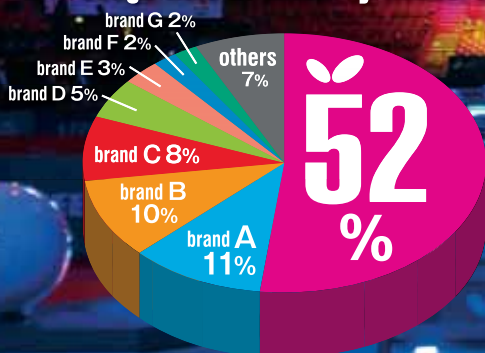
Upplandsgatan 39. Stockholm. 08-508 804 70. www.ttex.se

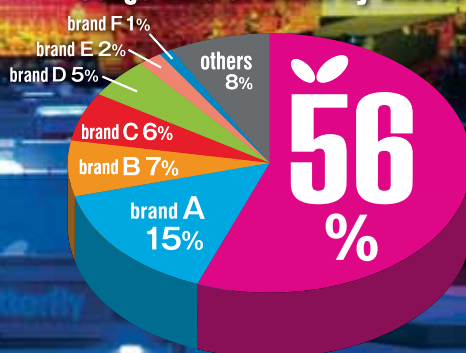
www.facebook.com/ttexse

The figures are the usage rates of Butterfly rubbers and blades at the Liebherr 2013 World Championships in Paris

Usage Rate of Butterfly Rubbers

Usage Rate of Butterfly Blades

*The survey was conducted by Butterfly. We investigated 96.9% of the participants at the 52nd World Championships in Paris.

*The rubber share is calculated based on the rubbers used, not the number of players present.

Butterfly

www.butterfly-store.se

www.facebook.com/butterfly.sverige

Passionerad pingispionjär

VILL LÄRA ALLT. Rätt plats på rätt plats som vill rätt sak av rätt anledning. Nej, det är ingen ordlek utan Linus Mernstens recept på framgång för svensk bordtennis. För kompetensen finns i Sverige hävdar han.

Många tunga uppdrag har gjort honom till ett aktat namn i tränarkretsar. Fortfarande säger han sig ha drivet och viljan att alltid bli bättre. – Jag har alltid haft målet att lära mig allt om pingis.

06 1994 – OCH 2013. 19 år efter Marie Svensson EM-guld i damsingeln svepte Li Fen in i multihallen i Schwechat, blev allt bättre och kunde kopiera Mariens bedrift.

18 SLÄKTEN VAR DÄR. Kristian Karlsson och Caroline Wersäll var två svenska EM-spelare som hade god support av sina närmaste på läktaren i Schwechat.

22 NY GENERATION. Född i en pingisfamilj har Fredrik Berner mycket att brås på. Nu är han dock på god väg att som tränare skapa sig ett eget namn att stå på.

26 MAMMORNAS LAG. Veronica Augustsson, Sandra Andersson och Kajsa Andersson i Malmö IF kombinerar mammarollerna med elitpingis.

30 ALSÉR VAR FÖRST. Dags för ännu ett SOC i Eriksdalshallen – med ett jubileum. Det var 50 år sen Hans Alsér vann herrsingeln efter starka vändningar.

34 PINGISINNOVATÖR. Sex år tog det för Marie Paulson att utveckla sin idé till färdig produkt. Nu är det dags för Swing Ping Pong att lanseras.

38 FYRA UNGA STARKA. En är 10, en är 11, en är 12, en är 14. Fyra unga kämpar med olika bakgrund. En av dem blir bättre i pingis av att spela schack.

46 FRAMGÅNGSTRION. Helmut Hampl, Dirk Schimmelpfennig och Hans Wilhelm Gäb. Det är enligt vår sportchef trion bakom Tysklands framgångar.

FOTO: RICARD PETERSSON/PHEDIA.SE

Ännu en mästare ..

... spelar **DONIC**

DONIC-spelarna Mikael Appelgren, Jan-Ove Waldner och Jörgen Persson har vunnit mängder med stora mästerskap.

Dimitrij "Dima" Ovtcharov är i början av sin karriär men har redan samlat på sig många fina meriter. När EM 2013 avgjordes dominerade Dima fullständigt. Obesegrad i lag och överlägsen segrare i herrsingel.

Ovtcharov Senso V1

Ovtcharov Senso V2

DONIC

www.donic.se

Wood House AB | tel. 0140-564 00 | info@woodhouse.se
www.facebook.com/donic.sverige

pingis

Officiellt organ för
Svenska Bordtennisförbundet
Box 242 52 104 51 Stockholm
Tel 08-562 781 20 vx

• INTERNET:

www.svenskbordtennis.com

• ANSVARIG UTGIVARE & REDAKTÖR:

David Gustafsson
08-562 781 21, 0767-77 04 77

• REDAKTIONEN:

För att komma i kontakt med redaktionen
sänd oss ett e-mail på adress:

pingis@svenskbordtennis.com

David Gustafsson,

tel: 08-562 781 21, 0767-77 04 77,

e-post:

david.gustafsson@svenskbordtennis.com

• ANNONSER:

Leif Johansson
Tel 035-10 41 55,
e-post: leif@teknikfor.se

• TRYCK:

Wikströms Tryckeri i Uppsala
www.wikstroms.se

• ANNONSPRISER 2013:

För fullständig mediainformation med
annonsprislista, kontakta Leif Johansson,
tel: 035-10 41 55,
e-post: leif@teknikfor.se

• UTGIVNINGSPLAN

Nr	Utkommer	Manusstopp
Nr 1	Vecka 9	12/2
Nr 2	Vecka 17	10/4
Nr 3	Vecka 26	4/6
Nr 4	Vecka 37	30/8
Nr 5	Vecka 44	18/10
Nr 6	Vecka 52	9/12

• PRENUMERATIONSPRIS 2013:

300 kr/helår (6 nr). Prenumeration görs
genom insättande av beloppet på postgiro
433 89-6, ange namn och leveransadress.
Redaktionen för PINGIS påpekar, att
tidningens artiklar och annan text inte
nödvändigtvis behöver spegla gemensamma
uppfattning inom Svenska Bordten-
nisförbundets styrelse eller dess
kommittéer. Denna tidskrift är
tryckt på ett papper som uppfyller
kriterierna för Svanen-märkning.

Blandad EM-kompott

EM i Schwechat utanför Wien gav oss både bra och dåliga kvit-
ter. Om vi börjar med det negativa så bevisades det än en gång att
så kallade fulla mästerskap med både singel- och lagtävling är rent
ut sagt omänskliga. Sverige har tidigare motionerat tillsammans
med bland andra Danmark om ett upplägg motsvarande VM, det vill
säga lag och singel varvat vartannat år. Motioneringen den gången ledde
till en kompromiss med singel vartannat år och så kallat fullt mästerskap
vartannat år. Inte särskilt lyckosamt. För (o)ordningens skull så kom-
mer nästa år ett lag-EM spelas i Portugal, det vill säga en mästerskaps-
form helt utanför det beslut som togs den gången på kongressen. Låt
oss hoppas att den nya styrelsen i ETTU som tog över vid kongressen
i Schwechat kommer att hörsamma oss och att vi får ordning på våra
mästerskap framöver, annars är risken överhängande att värdet av EM
devalveras när Europas bästa spelare väljer att inte delta.

Låt oss då gå över till det positiva.

Det nya styret i ETTU skapar förväntningar. Ny president är Ronald
Kramer från Holland som kom in i den holländska styrelsen som ny ord-
förande bara månader innan VM hölls i Rotterdam häromåret. Som en
räddande kraft när dåvarande ordförande valde att hoppa av precis före
VM. Ronald är alltså en relativt ny kraft inom bordtennis, men med
lång erfarenhet inom idrotten. Mer om kongressen och den nya ETTU
styrelsen finns att läsa i tidningen.

Det bästa kvittot till sist, en medalj på EM ifjol följdes upp av två med-
aljer i Schwechat – visst är det härligt! Lider självklart med Karlssons
som inte fick möjligheten att försvara sin medalj denna gång. Själv hade
jag förmånen att vara på plats när EM startade och fick se våra tjejer
vinna "B-divisionen" och herrarna som bjöd på stor dramatik när de i
första lagmatchen vände matchbilden totalt. De yngre "herrarna" gav
också positivt kvitto bland annat i matchen mot Frankrike.

Matildas brons i dubbel och Li Fens guld såg jag dock som många av
er via webben. Vilken bordtennis(!) och vilken härlig genuin glädje när
Fen kastade sig i sportchefens armar. Pingis när den är som bäst och
som skapar intresse för vår sport. Det är nu viktigt att ta hand om det
intresset både i föreningen och i Svenska Bordtennisförbundet. Inom
förbundet har vi påbörjat rekryteringen av ny förbundschef och som
organisation utvärderade vi rollen när vi arbetade fram kravspecifikatio-
nen och kom fram till att vi behöver tillföra en ny roll som komplement
till förbundschefen när det gäller marknadsfrågor/
sponsring. Låt oss göra framgångarna till gemensam-
ma möjligheter och känner just du dig manad att ta
stafettpippen och bli Svenska Bordtennisförbundets
nya förbundschef så ligger annonsen ute nu.

Slutligen hoppas jag att bordtennisentusiaster från
hela Sverige tar chansen att se både våra nyblivna
medaljörer Matilda & Fen och andra världsstjärnor
på SOC i Stockholm i månadsskiftet november/de-
cember. Vi ses där!

PETRA SÖRLING

em i schwechat 4-13 oktober

ÄVEN DEN BOLLEN SATT DÄR. Li Fen gick med hundra-procentig koncentration in till matcherna och för-mådde anpassa spelet efter motståndarna. Hon blev bättre och bättre och söndagen 13 oktober var guldets hennes.

19 ÅR EFTER MARIE KOM SNILLRIKA LI

”Hon läser spelet fruktansvärt bra”

Med ett gott huvud kan du nå långt här i livet.

För Li Fen blev det ett högkaratigt EM-guld.

Efter en slitsam Schwechatlördag som växlade från 76 minuters spel i åttondelen till bara 28 i kvarten stod 37-åringen från Shandong dagen senare som Sveriges första gulddam sedan Marie Svensson triumferade 1994.

Zhu he!

Eller så säger vi grattis, om vi ska hålla oss till Lis senaste språk.

Hennes nästa mål: OS i Rio de Janeiro 2016.

TEXT FRÅN EM I SCHWECHAT SID 6-16: ÖRJAN WESTBERG, FOTO: MANFRED SCHILLINGS

Frågan är vem som var mest exalterad, coachande sportchefen Anders Johansson eller Li själv, när matchbollen satt där i finalen mot Shan Xiaona – den femte i raden av fallna motståndare med Kina som ursprung.

Li skuttade rakt in i Anders famn.

– Ja, det är fantastiskt hur väl hon använder sitt huvud. Och vilken spelglädje hon har. En mer ödmjuk spelare inför uppgifterna är svår att hitta, sa en något rödbrusig Anders.

Tänkte hon överhuvudtaget på att hon kunde vinna allt i Schwechat?

– Jag var på plats en vecka för EM och tränade hårt, ville bara bli bättre och bättre. Och det blev jag ju längre turneringen fortskred. Europeiskor eller kinesiskor spelar ingen roll, jag kan spela mot dem alla, sa Li Fen när hon försökte samla ihop sig i lyckans stund.

”Mer spinn”

Hon började med 8–11, 11–7, 11–5, 11–7, 11–4 mot Joanna Parker, England, hon avslutade med 9–11, 11–4, 11–5, 10–12, 11–9, 11–6 i finalen mot Shan Xiaona, Tyskland.

– Shan är snabb, därför an-

Forts. på sid 8

em i schwechat 4-13 oktober

DET TOTALA GLÄDJEUTBROTET. Sista bollen är inslagen och Li Fen ser bara ett mål: Anders Johansson som hade coachat henne genom turneringen. Därefter skuttet in i famnen. Teamarbetet hade fungerat utmärkt. Undra på att känslorna var starka och det kom en tår.

Forts. från sid 7

strängde jag mig att få mer spinn på bollen än normalt.

Inställningen i finalen byggde på skruv.

I semin mot Fu Yu, en bekant från ungdomsåren hemma i Kina, var det något helt annat som gällde:

– Eftersom hon har så bra ser-var och loopar var det nödvändigt att jag tog det lugnt och skar hårt, sa Li.

En omställningarnas gyllene dam.

Och här ger vi gärna plats för Matilda Ekholms beskrivning och hyllning av Li Fen:

– Hon läser spelet fruktansvärt bra, jag har sällan sett någon som är så talangfull på det området. I finalen, som höll hög klass, visade hon allt vad hon kan. Kvalitet rakt igenom.

”– Jag var på plats en vecka för EM och tränade hårt, ville bara bli bättre och bättre.”

– Li Fen om uppladdningen inför tävlingarna

Det stora provet genomgick hon i åttondelen mot Li Xue från Frankrike. Trots tröttheten förmådde hon skärpa tankarna och vända 2–3 till 4–3. En match över en timme och 16 minuter hade varken Li Fen eller Anders Johansson varit med.

– Det kan ha varit min bästa match under de senaste åren, betygsatte Li sin bedrift.

”Höjer sig alltid”

Men finalen var snäppet bättre, eller? Vi rankar den som en av de mest välspelade under 2000-talet. Här vann ingen poängen på

vägen till guld

Li Fens väg till EM-guldet (24-9)

- 1) 4-1 Joanna Parker, England (-8,7,5,7,4)
- 2) 4-1 Liu Jia, Österrike (6,6,-9,2,6)
- 3) 4-3 Li Xue, Frankrike (11,-11,4,-8,-6,9,5)
- 4) 4-0 Shen Yanfei, Spanien (8,7,6,6)
- 5) 4-2 Fu Yu, Portugal (9,8,8,-9,-7,5)
- 6) 4-2 Shan Xiaona, Tyskland (-9,4,5,-10,9,6)

hafs och slafs, Kvalitet krävdes.

– Jag visste hela tiden att Li är en vinnare, hon höjer sig alltid när det måste till, poängterade Matilda.

KODAK INSTAMATIC XX00123456789

em i schwechat 4-13 oktober

LEENDET. Pokalen och blommorna blev bevisen på att det hade varit Li Fens stora mästerskap.

Efter EM-guldet blev hon kvar där ytterligare en vecka.

Tre veckor borta från familjen var kanske något jobbigt. Men hon glömde inte att slå en signal till maken Fei Feng Chen och sjuårige sonen Tim innan hon gick till sängs.

Tim ja, när mamma Li var i tredje månaden genomgick hon en stormig tid. Kontraktet med Trelleborgs BTK sas upp och hon har sedan dess inte spelat elitserieringis i Sverige.

Men hon kom tillbaka med besked:

Första starten i SM för Malmö IF gav guld;

Första starten i EM i blågul dräkt gav guld.

Bakom de bästa

Hemma i Kina fick hon aldrig chansen att delta i något internationellt mästerskap. Hon låg

alldeles bakom de allra bästa med en femteplats i de inhemska mästerskapen som bäst.

I Schwechat var det inte svårt upptäcka att hon hade en klassisk kinesisk skolning med få brister – inhämtad i ungdomsåren under otaliga veckors drillning på olika håll i Kina.

Som av en händelse mötte hon en av de tjejer som stod henne nära då: Fu Yu.

– Ja, jag pratade en del med henne under EM-dagarna, sa Li Fen.

Som mer än en gång sågs i samspråk med fyra eller fem kinesiska konkurrenter.

Till Sverige kom Li Fen 2002 och hennes första klubb här blev Lyckeby BTK.

Hennes elitseriefacit finns registrerat för evigt: 112–0.

Frågan är om hon återvänder till vår högsta serie en dag. ■

Li Fen var inte bättre än 31:a i Europa när EM startade, vilket understryker att hon fann den rätta vägen i Schwechat.

Vissa österrikare gladdes storligen över hennes framgång.

Anledningen är enkel: för första säsongen spelar hon för Schwechat-baserade klubben SVS Ströck i österrikiska ligan och European Champions League.

Hopp om mer än brons - då svängde 3-1 till 3-4

Vi såg ett svagt skimmer av silver där borta. Till och med ett guldglimmer.

Passagen fram verkade inte speciellt trång när Matilda Ekholm tillsammans med spanska partnern Galia Dvorak ledde med 3-1 i set mot Petrissa Solja/Sabine Winter.

Trist med tvärstoppet.

Tyskorna svängde dubbelsemifinalen med 11-6, 11-5, 11-5 i slutseten.

- Vi spelade dåligt, höll oss inte till det vi skulle göra, ansåg Matilda.

Hon får ta till sig fjärde setets starka spurt då 6-9 vändes till 11-9.

Nej, här ska inte suras.

Efter viss återhämtning kunde Matilda glädja sig åt bronset som var hennes första medalj på åtta EM-starter och Sveriges första i damdubbel sedan 2000. Då, i Bremen, var det två Svensson med förnamnen Marie och Åsa som tog plats på pallen.

Poängen med de svenska bronset i damdubbel, de är fem nu, är att de erövrats efter semifinalförluster mot blivande guldparen. Solja/Winter 4-2-besegrade ett annat tysk par, Zhenqi Barthel/Shan Xiaona, i årets guldmatch.

Matilda hade som längst tidigare varit med till åttondelen: 2007 med Carina Jonsson och 2011 med Jennifer Jonsson.

TRYGGA VID VARANDRAS SIDA. Matilda Ekholm och Galia Dvorak tog brons i dubbeln och hade vittring på en ännu finare medalj. "Matilda är den bästa jag spelat med", sa Galia.

Med Galia Dvorak känner hon sig bekväm.

- Hon är duktig på att hålla undan och byta tempo. Dessutom vinner vi mycket de gånger hon drar på, sa Matilda.

"Min bästa partner"

Och det bästa med Matilda, Galia?

- Hon är aggressiv, mycket stark, och har flera kvaliteter. Hon är den bästa partner jag haft.

Svenskspanska bronset var

hemma efter 11-7, 12-10, 8-11, 11-4, 9-11, 11-5 i kvarten mot tjejkiskorna Katerina Penkavova och Iveta Vacenovska.

Matilda spelade med full harmoni och hade hög procent i att träffa rätt.

- Samtidigt som anspänningen var hög kände jag mig fri i spelet.

Matilda Ekholm och Galia Dvorak, som lämnade Ukraina när hon var två år, behövde tre vinster på 3-1, 3-2, 4-2 för att slå sig in bland de fyra semifinalparen. ■

ÖW

AJ, AJ. Massören Pelle Källström gjorde sitt yttersta för att lindra smärtorna för Mattias Karlsson. Men snart gick sanningen upp för dem: spelet var över. Mattias hade en fraktur i foten.

De två första av de sex veckorna utan pingis blir fria från övningar. Därefter kan han börja gymnastisera så smått för att stärka överkroppen.

Det märkliga är att han redan varit med om en liknande operation – då i högre foten, där skruven sitter kvar.

Höga förväntningar

Mattias och Kristian kom till Schwechat med höga förväntningar. De vann också första setet, 11–8, mot italienarna Bobocica och Stoyanov innan allt tog slut vid underläget 2–5 i andra.

Två av de tre svenska paren försvann direkt i omgång 1.

För Fabian Åkerström/Mattias Översjö som hade kvalat in blev rumänerna Ionescu och Szocs för starka.

Återstod Pär Gerell/Jens Lundquist som var i semifinal 2010 och i åttondelen 2012. Inledningsmatchen mot Fazekas/Platonov, Ungern/Vitryssland gick bra, 3–1. Men i åttondelen tog det roliga slut, 0–3 mot He Zhi Wen/Machado, Spanien.

Därmed blev herrdubbeln, precis som herrsingeln, en stor svensk skuffelse. Och allt detta den förbaskade fredagen.

Tilläggsas kan att Kristians och Mattias övermän från i fjol var i final igen. Men den här gången räckte Österrikes favoriter Robert Gardos/Daniel Habesohn inte till mot den kroatiskpolska sammansättningen Tan Ruiwu/Wang Zeng Yi. ■

ÖW

En fredag vi helst vill glömma

MATTIAS TILLBAKA EFTER NYÅR

12.33 den helsvarta svenska fredagen 11 oktober var klockan slagen för Mattias Karlsson. Han hann inte vara delaktig i fler än 26 dubbelbollar innan han sittande på golvet tvingades ge upp på grund av en fraktur i vänster fot.

Trist för Mattias och trist för Kristian, den andre EM-silvermedaljören från danska Herning.

Drygt två veckor senare begrundar Mattias sitt öde hemma i Halmstad:

– De har satt in en skruv i foten och jag är beordrad att ta det lugnt i sex veckor.

Går allt enligt beräkningarna är han tillbaka i fullt tävlingskick efter nyår.

Det ser Halmstad BTK, fattigare på pingisligapoäng, fram emot. Och dubbelkompisen Kristian. Och Sveriges landslag.

Mattias tänker tillbaka:

– Jag skulle ta ett steg åt vänster för att blocka, det var då det hände. Inget som jag kunde påverka, egentligen. Efter allt nötande visade det sig att jag fått en stressfraktur, förklarar han.

ALDRIG GOLVAD. Inget var för svårt för blivande singelmästaren Dimitrij Ovtcharov som till och med hämtade upp nästan döda bollar.

REKORDKORT EM-FINAL

Har Ovtcharov tagit över Boll-en för gott?

Boll var krasslig och borta från EM. Inte gick det att rubba mäktiga Tyskland för det.

Fram klev istället Dimitrij Ovtcharov, som först ledde kompisarna till lagguldet och därefter valde en relativt problemfri väg till singelguldet efter fyra 4-0-segrar, en med 4-1 och en med 4-2.

Finalen mot Vladimir Samsonov, som är "Äpplets" jämlike med tre titlar, blev tidernas kortaste: 72 bollar över fyra set.

Är Ovtcharov nu rent av förbi Timo Boll i spelskicklighet?

Två veckor efter EM vann ex-ukrainaren det tyska prestigemötet med Boll om tredjeplatsen i World Cup.

Två EM-guld för Tyskland har

vi redan nämnt. Det blev två till och sammanlagt fyra av sex möjliga i Schwechat.

De övriga bidrog damerna med i lag och i dubbel genom Petrissa Solja/Sabine Winter som finalslog landsmaninnorna Zhanqi

Barthel/Shan Xiaona.

I herrarnas dubbel var Tyskland utanför final och semifinaler. Dock inte i damernas singelfinal där vi följde Shan Xiaona mot en blågul vägg i form av Li Fen. Det var inte många bollar som tog sig igenom.

I en bubbla

För att återgå till Dimitrij Ovtcharov anade vi redan i lagtävlingen vad som komma skulle. Han tappade endast tre set på de fem matcher han spelade.

Fokuseringen på varje egen serve och mottagningarna är

GULDJUBLET. Det blev 4-0 för Ovtcharov i finalen mot Vladimir Samsonov.

starka egenskaper hos den nye mestaren. Tala om att vara inne i en bubbla. Han ger intryck av att kunna stänga ut alla orosmoment som förekommer från motståndare och publik. Och behöver han hjälp går han bara en extrarunda och känner på handduken vid domarbordet. Handduken lenar och han blir lugn i sinnet.

Den ende som störde honom en aning i singeln var en annan tysk, Bastian Steger. Det var Steger som lyckades ta två set av den i Kiev födde Ovtcharov som blev Tysklands tredje guldmakare i herrsingel. Först ut var nuvarande coachen Jörg Rosskopf 1992. Tio år senare slog Timo Boll till med sitt första av sex guld.

I herrarnas lagtävling tangerade Tyskland Sveriges rekord med sex raka guld från 1964-75. Tyskarna släppte en enda match – som togs av Greklands Panagiotis Gionis i finalen.

Men upp till Sverige är det långt. Sverige har 14 lagguld totalt och Tyskland erövrade sitt första så sent som 2007. ■ **ÖW**

Aldrig sämre, herrar

I 31 europeiska mästerskap i rad sedan 1958 hade Sverige haft en eller flera spelare i åttondelsfinalerna i herrsingel. I Schwechat syntes vi inte ens i sextondelarna.

De två direktkvalificerade, Jens Lundquist och Pär Gerell, plus den ende inkvalade, Kristian Karlsson, sopades bort redan i första omgången: 1-4, 1-4, 2-4.

Det känns fel att hyckla. Ordet är underkänt.

Det är upp till var och en att fundera över om det fanns förmildrande omständigheter. Kanske var det inte så bra för Jens och PG att gå sysslolös i väntan på singelspelet, inga tävlingsmatcher på tre dagar. Men det gällde många andra spelare också.

Och motståndarna?

- Jens, 20:e i Europa, åkte dit mot 25 placeringar sämre rankade Simon Gauzy, Frankrike;
- PG, 31:e i Europa, föll mot 21 placeringar sämre rankade Mikhail Paykov, Ryssland;
- Kristian, 40:e i Europa fick ge sig för två placeringar bättre rankade Dmitrij Prokopcov, Tjeckien.

Ingen av de tre övermännen räckte till i efterföljande omgång.

”Enorm besvikelse”

– En enorm besvikelse, det var mycket otur med i spelet, sa Jens efter sitt premiärmöte med Simon Gauzy.

FABIAN föll i grupp-spelets final mot dansken Groth.

PG stoppades av rys-sen Paykov.

JENS slogs ut av fransmannen Gauzy.

Vänsterhänte PG hade inte marginalerna med sig mot vänsterhänte Paykov i de så betydelsefulla inledningsseten: 15-17, 9-11, 11-13. PG hade behövt få med åtminstone det tredje – han hade två setbollar vid 10-8 – för att livas upp.

– Klart att det kändes då, medgav han. Kristian såg sanningen i vitögat: – Prokopcov var något bättre än jag på det mesta.

Närmast av övriga svenskar att klara kvalet och ansluta till första huvudrundan var Fabian Åkerström. Men en 20-årig dansk ville annat. Jonathan Groth vann gruppfinalen med 11-8, 11-7, 11-8.

– Jonathan är bättre än han själv vet om. Han är en sällsynt snäll person, påpekade coachen Peter Sartz.

Mot ”Fabbe” såg vi inget av den vänlige Groth. ■ **ÖW**

Pavlovitj, 35 – då blev det svårt

Hon står där stadigt år efter år, stötandes och slitandes, och är inte lätt att besegra. Inte för europeiska tjejer. Fråga Matilda Ekholm som hejdades i åttondelen av 35-åringen från Minsk i Vitryssland med två EM-guld från 2010 och 2012.

Ni har förstått vem det är. Viktoria Pavlovitj.

Matilda tog ett set, det tredje, men kom efter i alla övriga: 7, 5, 8, 4.

MATILDA DROG HÅRT. Tyvärr stod en svårpasserad vitryska på andra sidan bordet. Pavlovitj gav sig inte.

Efter tre år utan att ha stött på Pavlovitj vid bordet fick "Tilda" bekräftat det hon visste:

– Hon är bra. Det är så kämpigt att vinna poängen mot henne och det dröjde till slutet av tredje setet innan jag fick någotsånär ordning på vad jag skulle göra.

Östgötskan hade inlett med 4–2 mot tjeckiskan Hana Matelova i första omgången och 4–1 mot österrikiskan Amelie Solja i andra. Då tänkte både vi och "Tilda" enbart framåt. En EM-kvartsfinal igen? Kanske till och med en medalj?

Nix, "Tilda" fick nöja sig med den hon tog i dubbeln. Hennes första i ett EM.

Efter tioalet år gick trots allt en gammal dröm i uppfyllelse.

20 set samma dag

Dagen före lördagsförlusten mot Pavlovitj hade hon haft det jobbigaste dagsschemat av alla svenska spelare i Schwechat. Hon gick fyra matcher, två i singel och två i dubbel, innehållande 20 set.

– Jag är gladast över fysiken, att jag hade orken hela dagen lång och att huvudet var med, sa den numera mellan tre länder kuskande Matilda Ekholm.

Sverige, Spanien – och Frankrike. I franska ligan gör hon sin första ligasåsong för JS Cugnaud-Villeneuve.

I singel var Linda Bergström, Jennifer Jonsson och Caroline Wersäll aldrig nära att sälla sig till "Tilda" och Li Fen i huvudturneringen. Tillsammans vann de två av tio matcher i gruppspelet. ■

ÖW

SPIKRAKT UPPÅT, DAMER – SOM KAN SLÅ DE FLESTA

Tillbaka i Championships division, det tackar vi för.

Vägen dit var spikrak för Sveriges damlag som hade två EM-debutanter i Li Fen och Caroline Wersäll.

Det blev 3-1 mot Serbien, 3-0 mot England och 3-0 mot Luxemburg.

Sverige var uppe och kunde pusta ut redan efter Englandsmatchen, semifinalen i Challenge division.

Men vis av allt ETTU-dribblande, inte minst under tävlingsdagarna, gav Anders Johansson en kommentar med ironisk knorr:

– Man vet ju aldrig vad som kan hända, därför är det lika bra att vi vinner vår tredje match också.

Sagt och gjort.

En viss anspänning fanns inför premiärmatchen mot Serbien.

– Jo, jag var nervös, bekände Li Fen.

Och ”Carro” formulerade sig på liknande sätt.

Spänningen ökade något när Matilda Ekholm pressades av Gabriela Feher som spelade sig fram till 2-1 i set. Därefter kom skärpningen från ”Tilda” med 11-8, 11-5. Li Fen nästa och ännu en femsetare. Men i skilje handlade det enbart om Li, 11-4. Efter ”Carros” 1-3 mot Monika Molnar var Li sedan på sin vakt och slog Feher med 3-1.

Li Fen gjorde som Matilda

England blev något lättare att hantera än Serbien. Men inget

BACKHANDSSLAGET IN. *Caroline Wersäll EM-debuterade i Schwechat.*

FOREHANDSSLAGET IN. *Linda Bergström var med om att besegra Luxemburg.*

var avgjort och mot Kelly Sibley fick Li Fen göra som ”Tilda” mot serbiskan Feher, vända 1-2 till 3-2 sedan slutseten genomförts utan strid: 11-5, 11-4.

”Tilda” vann med 3-2 och

”Carro” med 3-1.

Luxemburg återstod och utan sitt ankare Ni Xialian släppte varken ”Tilda” eller Li Fen ifrån sig något set. Linda Bergström ersatte Caroline Wersäll, spelade upp sig efter hand och vann med 3-2 mot Egle Sadikovic efter förlust i de två första seten.

– Jag missade mycket innan jag bestämde mig för att se till att ha större marginaler – då satt bollarna där, sa Linda.

Slutet gott, allting gott.

Med det här laget även i Lisabon 2014 kan nog Sverige ruska om de flesta motståndarna i Championships division. ■ **ÖW**

em 2013 finalerna

Herrsingel

Dimitrij Ovtcharov, Tyskland-Vladimir Samsonov, Vitryssland 11-4, 11-7, 12-10, 11-8.

Damsingel

Li Fen-Shan Xiaona, Tyskland 9-11, 11-4, 11-5, 10-12, 11-9, 11-6.

Herrdubbel

Tan Ruiwu/Wang Zeng Yi, Kroatien/Polen-Robert Gardos/Daniel Habesohn, Österrike 11-6, 13-11, 8-11, 11-8, 11-8.

Damdubbel

Petrisa Solja/Sabine Winter, Tyskland-Zhenqi Barthel/Shan Xiaona, Tyskland 10-12, 9-11, 11-4, 12-10, 11-9, 11-6.

Herrar lag

Tyskland-Grekland 3-1

Dimitrij Ovtcharov-Kalinikos Kreanga 11-3, 13-11, 11-6, Patrick Baum-Panagiotis Gionis 11-9, 12-10, 7-11, 3-11, 3-11, Patrick Franziska-Konstantinos Papageorgiou 11-7, 8-11, 11-7, 11-3, Ovtcharov-Gionis 8-11, 12-10, 12-10, 11-6.

Damer lag

Tyskland-Rumänien 3-1

Kristin Silbereisen-Daniela Dodean 8-11, 11-7, 10-12, 10-12, Han Ying-Elizabeta Samara 9-11, 11-6, 8-11, 12-10, 11-5, Shan Xiaona-Bernadette Cynthia Szocs 11-6, 9-11, 10-12, 11-1, 11-9, Han Ying-Dodean 9-11, 11-8, 6-11, 11-6, 11-6.

POLEN GICK AN – MEN...

”Man måste göra så mycket mot ryssarna”

Sveriges herrar kom ifrån tre timmars pingishetta i bastuvärmen i Schwechats multiarena med den äran: 3-2 mot Polen i åttondelen efter 0-2-underläge.

Viljestarkt så långt.

Tyvärr bar det inte längre. Det blev 0-3 mot Ryssland och utebliven medalj för silvergänget från 2011.

– Ryssarna var en aning vassare, vi får erkänna oss besegrade, sa förbundskaptenen Ulf ”Tickan” Carlsson och pekade på att tillfällena fanns för att ändra på ordningen.

Men kvar stod resultaten 1-3 för Pär Gerell, 2-3 för Jens Lundquist och 2-3 för Kristian Karlsson. PG var nära mot Alexander Shibaev, Jens var ännu närmare mot Alexej Smirnov, 6-11 i skilje, och Kristian var allra närmast mot Kirill Skachkov. När Kristian tog sig ur knipan vid 6-8 och gick till ledning 9-8 ljusnade det. Därefter hade han ett hyfsat läge att sätta en backhand – men missade. Det slutade i 9-11.

– Klart jag är besviken, samtidigt som jag vet att man måste göra så mycket mot ryssarna för att få med sig poängen. Alla tre är safespelare, konstaterade Kristian.

”Stenhårt i alla...”

Jens summering löd så här:
– 0-3 i lag låter mycket, men det var ju stenhårt i alla tre matcherna.

BISTRA MINER. ”Figge” Håkansson, ”Tickan” Carlsson och Jens Lundquist i ett samtal under kvartsfinalen mot Ryssland, som slog Sverige med 3-0.

I spelet om place-ringarna – mest ett nödvändigt ont – brukar inte allt krut i förrådet plockas fram. Men döm om förvåningen när mötet med Frankrike bjöd på en snudd på första rangens underhållning med fullt svenskt ös från inledningsbollen. Samtliga i svensktrion sopade till betydligt högre rankade.

Det började med att Kristian Karlsson slog Adrien Mattenet, 11:an i Europa och 30 rankingsteg före Kristian. 3-1 i set.

En av Kristians pingislivs bästa matcher.

– Möjligen kan den mot PG i SM för två år sen konkurrera i kvalitet.

Det fortsatte med att Mattias Översjö kom in och gjorde 3-1 på Simon Gauzy – samme fransman

FRANSK SKALP. Kristian Karlsson gjorde en kanonmatch när han slog Adrien Mattenet.

som fem dagare senare skickade ut Jens Lundquist ur singelturneringen.

– En kanonbra match, ja, det var det, sa Översjö.

Det slutade med att Fabian Åkerström tog vara på sin tredje matchboll och besegrade Emmanuel Lebesson i avgörande set.

Tre av Fabians backhandssatsningar var direkt lysande.

Femteplats

Av bara farten blev det svenskt 3-0 även mot Serbien och en femteplats. Då var Jens (3-1 mot Kolarek) och PG (3-0 mot Primorac) tillbaka i laget, med ”Fabbe” (3-2 mot Kojic) som tredjeman. ■

ÖW

DIAMONDS ARE THE PLAYERS BEST FRIEND

INFINITY VPS V

Infinity VPS V - with Diamond Touch (OFF) med den nya STIGA-teknologin VPS (Veneer Precision System) är byggd med två handplockade spärxfanér som behandlats med en unik och avancerad upphettnings- och nedkylningsprocess med precis rätt tid och gradantal. Diamond Touch-teknologin ger ytterfanéren extra hårdhet och en mycket len yta. Tillsammans med VPS-teknologin resulterar detta i en offensiv lättviktsstomme med enastående stabilitet och känsla. Infinity VPS V ger dig möjligheten att bemästra de viktiga momenten i dagens moderna spel: ett aggressivt returspel för att ta kommando tidigt i poängen och möjligheten att följa upp med aggressivt attackspel. Utvecklad tillsammans med det Kinesiska landslaget lämpar sig Infinity VPS V för den mer aggressiva spelaren med ett kraftfullt attackspel!

SLÄKTEN KARLSSON ÄR SAMLAD. Från vänster ser vi två goda pingis-intresserade vänner till farmor och farfar, Torsten och Eivor Andersson, pappa Ronny, mamma Annika, sonen och huvudpersonen Kristian, dottern Frida, farmor Gun-Britt och farfar Gunnar.

Farfar blir rörd och mamma hyllar sin son "Kristian är stark mentalt"

Det fanns inga manliga spelare - förutom från hemmanationen Österrike - som hade så röststarka och entusiastiska föräldrar och andra supportrar som de svenska. Hejaramsorna i Multiversum i Schwechat borde fått Jens Lundquist, Pär Gerell och de andra svenskarna att prestera stordåd. Nu blev det inte riktigt så.

Kristian Karlssons anhöriga var några av de supportrar som rest till årets mästerskap. Här fanns mamma, pappa, syster, farmor,

farfar och några till. Ständigt närvarande på läktaren så fort en svensk spelare fanns i sikte vid något av de tolv borden. Familjen

Karlsson är värd ett eget kapitel.

Kristians pappa Ronny Karlsson, 48, är, som han själv säger, en riktig sportnörd. Förutom pingis (rankad sjuva som bäst i Bohuslän/Dalsland) handlar det mycket om fotboll, trav, golf och diverse andra sporter.

– Elitloppet på Solvalla är nog viktigare än allt annat, anser Ronny, som har en anställning som kanslist hos Trollhättans Fotbollsklubb som håller till i division 5.

– Målsättningen är att vi skall bli näst bästa fotbollsklubb i

Trollhättan efter FC Trollhättan som spelar i division 1, Södra. Med våra unga talanger skall vi upp i division 3, säger Ronny bestämt.

Ronny har följt sin Kristian i ett 15-tal mästerskap och andra stora tävlingar runt om i världen.

– Han har varit en oerhörd talang i alla sporter med boll. Som grabb var han riktigt bra i fotboll och hade kunnat nå långt även där.

Ronny och alla andra supportrar hade dock väntat sig mer av Kristian och övriga svenska herrar i EM.

– Visst hade vi stora förhoppningar. Men det är bara konstatera att de svenska spelarna inte räckte till den här gången. Sen var det ju riktig otur att Mattias (Karlsson) skadade foten så illa att han och Kristian tvingades bryta dubbelturneringen.

Minns Sarajevo 2006

Kristians mamma Annika Karlsson, 49, har spelat fotboll på elitnivå i Trollhättan och även division 2-bordtennis. Så nu börjar vi förstå varifrån Kristians talang och kunnande kommer.

– Trodde aldrig att det skulle gå så här bra för Kristian, om vi

undantar den här turneringen.

Precis som Ronny så har Annika följt sin son i vått och torrt.

– Jag minns speciellt alla UEM. 2006 i Sarajevo tror jag Kristian vann fyra medaljer.

Kristians styrka, enligt mamma Annika:

– Han är stark rent mentalt, vilket behövs i en nervig sport som pingis. En styrka är också att han hela tiden vill utvecklas och bli bättre.

Även Kristians yngre syster Frida, 19, satt troget på läktaren i Schwechat så fort brorsan eller andra svenskar var i farten.

Distriktsmästare i bordtennis (Västergötland) för flickor 11 år kan Frida sätta på sitt CV.

– Sen bytte jag till innebandy, men de senaste åren har jag inte hållit på med någon sport alls, berättar Frida. Men jag älskar att kolla på bordtennis, en intensiv och spännande sport. Det var otroligt synd att Kristian och Mattias inte kom längre i dubbel, mest synd om Mattias.

Farfar blev rörd

Kristians farmor Gun-Britt, 68, och farfar Gunnar, 71, från Mellerud följde också barnbarnet under EM-turneringen. Gunnar

blev smått rörd så fort Kristian klev in i hagen.

– Jag är mycket stolt. Du förstår, jag är en vanlig bondgrabb från Dalsland, det är ju otroligt att man får vara med och se sitt barnbarn spela på den här höga nivån. Jag ryser i hela kroppen och kan sitta och titta hela dagarna, har blivit så fångslad på gamla dar. Men jag är ju 71 år och måste tänka på hjärtat...

Farmor Gun-Britt:

– Jag tror Kristian uppskattar att vi är här. Han är en så ödmjuk person.

Jodå, Kristian uppskattar alla som kommer och hejar på honom.

– Skönt att se alla bekanta ansikten på läktaren. Och det är ju extra kul att farmor och farfar har tagit sig ända hit. Dessutom har de två kompisar med sig.

Taggas du extra med familjen på läktaren?

– Jo, man vill ju visa sig som bäst när de anhöriga tittar på.

Pappa lägger sig i

Fabian Åkerströms föräldrar Billy och Gun Åkerström var också flitiga besökare på Multi-versums läktare.

– De stora mästerskapen vill jag inte missa, kommenterade Billy.

Caroline Wersäll hade en nästan lika stor supporterskara på plats som Kristian Karlsson, bland andra pojkvännen Adam Andersson och hans föräldrar Inga-Britt och Per-Olof, mamma Catarina med pojkvännen Johan, pappa Christer och brodern Claes.

– Visst känns det stöttande med så många som håller tummarna för mej. Ibland kan det dock bli lite pressande från min kära pappa när han lägger sig i hur jag spelar... ■

THOMAS GOTTFRIDSSON

INTE BARA BRONS – NU VÄNTAR NYA UPPDRAG FÖR MATILDA EKHMOLM

Matilda Ekholm, Adrian Crisan (Rumänien), Peter Korbel (Tjeckien), och Christophe Legout (Frankrike) valdes under EM in i det europeiska spelarrådet. Peter Korbel valdes till ordförande i rådet och samtliga medlemmar väljs på fyra år.

ETTU följer linjen

FOTO: MANFRED SCHILLINGS

PÅ NY POSITION. Matilda, nu i det europeiska spelarrådet.

som fastslagits av "IOC 2000 Reform Commission" att "atleter bör vara representerade på alla nivåer inom respektive idrott".

Uppdraget för spelarrådet är att representera spelarnas åsikter och se till att deras röst blir hörd. **TB**

STORA FÖRÄNDRINGAR INOM EUROPEISKA FÖRBUNDET

Efter en mycket turbulent period inom Europeisk bordtennis valdes vid generalförsamlingen för det Europeiska förbundet, ETTU, under EM i Wien Ronald Kramer från Holland till ny ordförande. Flera styrelseledamöter som valdes för ett år sedan i Danmark avsåg sina platser och en ny styrelse fick förtroendet.

TEXT: DAVID GUSTAFSSON FOTO: HENK HOMMES

Det har varit oroligt inom ETTU under en period och en utlösande faktor till detta var när den förre ordföranden i ETTU, italienaren Stefano Bosi, inför VM i Paris valde att kandidera till posten som ordförande i det internationella bordtennisförbundet, ITTF. Det som rörde upp mycket känslor var att Bosi i sin kampanj attackerade ITTF:s ordförande Adham Sharara med anklagelser om att han misskött sitt uppdrag och till och med gick så långt att han skickade in en stämningsansökan gentemot Sharara. Relationen mellan ETTU och ITTF, som sedan tidigare var allt annat än god, blev i och med detta än mer låst. Vid ITTF:s generalförsamling i Paris valdes Sharara med stor majoritet.

Bosis agerande ifrågasattes kraftigt av flera av de Europeiska länderna och vid ETTU:s extra-kongress i Paris var det en hätsk och upprörd stämning. Bosi, som valts om bara några månader tidigare vid EM i Danmark, fick frå-

THERE'S A NEW SHERIFF IN EUROPE. Så här ser han ut, ETTU:s nya president, holländaren Ronald Kramer.

gan om varför han valt att ställa upp till val som ordförande inom ITTF när han nyligen omvalts för en fyraårsperiod som ordförande i ETTU. Dessutom fick han försvara varför han i sin kampanj använt material med ETTU:s logotyp och eventuellt också ETTU:s pengar. Det framgick också att flera styrelseledamöter i ETTU känt sig förda bakom

ljuset och splittringen i styrelsen var total. Det fanns också stora splittringar och åsikter mellan medlemsländerna.

Intensivt lobbyarbete

Under sommaren svarade Sharara med att stämna Bosi för förtal och även att stämna ETTU:s styrelse. Efter ett intensivt lobbyarbete, där Svenska

Bordtennisförbundet var en av de aktiva, valde Stefano Bosi i augusti att avsäga sig ordförandeskapet i ETTU. De styrelseledamöter i ETTU som stått bakom Bosis kampanj hade även de förlorat förtroendet hos många av medlemsländerna och även dem försökte man få att avsäga sig sina uppdrag.

Inför ETTU:s generalförsamling i Wien steg holländaren Ronald Kramer fram som kandidat till ordförandeposten men då under förutsättning att han skulle få med sig ett helt team av styrelseledamöter som ville se en förändring inom ETTU.

Dagen före generalförsamlingen bjöds samtliga medlemsländer in till ett inofficiellt möte där Kramer berättade om sin vision och vilka områden han såg som prioriterade för ETTU.

– För ett halvår sedan trodde jag inte att jag skulle kandidera till ordförande för ETTU men Europeisk bordtennis har tappat mark vad gäller kvalitet, ekonomi och organisation så något måste göras. Jag hoppas att jag och en väl sammansatt styrelse kan bidra till detta, sa Ronald Kramer.

Samtliga medlemsländer i ETTU hade innan EM i Wien fått ett underlag av Kramer där han tog upp det som lett till svåra situationen och vad han ansåg be-

hövde göras för att skapa ordning inom ETTU och utveckla Europeisk bordtennis. Han underströk vikten av att ETTU ska vara en demokratisk och transparent organisation samt att man den närmsta tiden måste jobba hårt för att bygga upp relationerna med ITTF, med media och med samarbetspartners.

– Vi behöver göra en mål- och handlingsplan där vi prioriterar dessa områden. Detta anser jag är ett måste om vi ska få ny fart på Europeisk bordtennis, sa Ronald Kramer.

Tyst minut för Nicke

ETTU-kongressen i Wien den 5 oktober inleddes med en tyst minut för Nicke Bergström, tidigare ordförande i ETTU.

– Det kändes bra att Nicke än en gång hedrades för det stora internationella arbete han gjorde under många år för utvecklingen av bordtennis, säger Petra Sörling, ordförande i Svenska Bordtennisförbundet.

Det blev i övrigt en ganska stillsam, om än något rörig, kongress. Ronald Kramer valdes till ny ordförande i ETTU. Tre ledamöter som hade valts året innan avsade sig sina platser och nya valdes in. Den nya styrelsen består av Heike Ahlert (GER), Veli Ozan Çakir (TUR), Dorte

Darfelt (DEN), Nicolas Endal (CZE), Sonja Grefberg (FIN), Roman Markov (RUS) och Ivo-Goran Munivrana (CRO).

Kongressen sade även ja till förslaget att införa en aktivas kommitté inom ETTU. Den valdes senare under EM och Matilda Ekholm var en av fyra som valdes in.

På kongressen fanns också ett förslag till upplägg för framtida EM. Detta förslag sköts fram för diskussion vid extrakongressen som kommer att hållas i samband med VM i Japan i maj 2014. Ett akut problem var dock att det inte fanns någon arrangör för EM 2014. Portugal hade anmält sitt intresse och det beslutades att Portugal ska arrangera lag-EM 2014.

– Det har varit en väldigt turbulent period i Europeisk bordtennis men i och med den här kongressen och med en ny ordförande på plats så ser jag med förhoppning på framtiden. Det kommer att krävas ett stort jobb av ETTU:s styrelse och samtliga medlemsländer men nu finns alla förutsättningar för att göra ETTU till en välskött och demokratisk organisation som jobbar för det den ska, att utveckla Europeisk bordtennis, säger Petra Sörling. ■

Dänningelanda BTK inbjuder till

Värendsspelen/MAXXIS OPEN 2014

3-5 januari, 2014

Teleborgshallen Växjö

A-tävling kategori E

Mer info: www.danningelanda.se

SP-FÖNSTER POOLEN 2014

22-23 Februari 2014 Alfta Sporthall • CR3

Spelform: Poolspelel

Lördag: P/F9,P/F11,P/F13,P/F15,HJ/DJ17,HS/DS3,HS5,HS3

Söndag: P/F10,P/F12,P/F14,HS1,HS2,HS4

Startbegränsning: Max 2 klasser per dag

Upplysningar: Mikael Gustafsson 070-695 49 06 eller www.laget.se/alftabtk

Anmälan senast 7 februari under adress: ALFTA BTK, Owénsvägen 12, 828 34 Edsbyn eller mikael_gustafsson@telia.com

Tävlingsprogram: TT Koordinator

Arrangör: ALFTA BTK

VÄLKOMNA!

Vi lägger idag mycket fokus på talangutveckling inom svensk bordtennis. Hur ska vi arbeta med de som vi anser vara talanger, hur skapa bästa tänkbara förutsättningar för att få ut mesta möjliga av våra spelare? Sakta men säkert börjar också de som skall utföra jobbet, våra tränare, att hamna under sökarljuset. Idag verkar rollen som tränare vara viktigare än någonsin och vi pratar utbildning och coachande förhållningssätt som aldrig förr. På sidorna 22-25 och 40-44 kan du läsa om två av de som arbetar intensivt och passionerat med pingis på lite olika platser i sina respektive karriärer.

CIVILEKONOM BERNER VALDE PINGISEN

TEXT: THOMAS BUZA FOTO: THOMAS BUZA & MAGNUS KARLSSON/GÖTE KARLSSON FOTO AB

Onekligen har han en del att brås på, Fredrik Berner – båda föräldrarna har en bakgrund inom bordtennisen. Pappa Tomas är en av de som under sin tid som förbundskapten på åttiotalet i allra högsta grad var med och lade grunden till det som vi ibland kallar ”det svenska pingisundret”. Han är dessutom vd för bordtennisleverantören WoodHouse i Tranås och en välkänd bordtennisprofil. Mamma Susanne har också spelat och träffade pappa genom pingisen.

– Visst är jag född i en pingisfamilj och har alltid älskat pingis så valet av sport föll sig ganska naturligt. Dock har mina föräldrar snarare hållit mig tillbaka mer än sagt att det är pingis jag skall hålla på med. Det har varit positivt för mig, jag har hela tiden låtit min egen vilja styra,

säger Fredrik Berner.

Fredrik började som spelare hemma i Tranås och så småningom även lite som tränare. När studier i Växjö stod på tur föll det sig naturligt att också ta steget över till BTK Frej. Som färdig civilekonom fick han jobb på bank och kom då lite ifrån pingisen.

”An offer you can’t refuse”

Det kom dock att ändra sig via, för att citera filmen Gudfadern, ”ett erbjudande han inte kunde tacka nej till”.

– Marcus Sjöberg som var huvudtränare i Frej slutade och jag fick då chansen att ta över heltidstjänsten. Det kunde jag bara inte tacka nej till. Frej var i mitt tycke just då en av de intressantaste ungdomsklubbar i landet. Ronnie Svensson, Marcus Sjöberg och Mårten

Stenberg hade under åren innan byggt upp en bra verksamhet. Spelarna jag fick ta hand om var kanske lite för bra för mig som i stort sett var helt ny som tränare. Visserligen hade jag haft lite träning hemma i Tranås men här blev det på en helt annan nivå. Bland annat fick jag börja arbeta med Truls Möregårdh, ett ganska stort ansvar för en helt

färsk tränare, menar Fredrik.

Idag är Fredrik Berner ett aktat namn i tränarkretsar. Inför säsongen blev han värvad som ungdomsansvarig till pingisligaklubben Halmstad Bordtennisklubb.

Förutom det är han också delaktig som tränare i Team Framtid (kadettlandslaget). Tränarrollen inom svensk bordtennis har på

senare tid blivit mer diskuterad och många viktiga frågor kring hur vi ska och bör arbeta med talangutveckling har kommit upp på bordet. Utbildning och kompetens är också komponenter som många hävdar blivit allt viktigare eftersom spelet blir mer och mer komplext. Det krävs helt enkelt mer av en tränare idag.

– Jag tror att en viktig egen-

SÅ HÄR SKA DU GÖRA. *Inför denna säsong flyttade Fredrik Berner från Växjö till Halmstad och är nu ansvarig för ungdomsverksamheten. Här ger han goda råd till Anton Gustavsson Snygg.*

skap för en tränare idag är förmågan att vara ödmjuk och handlingskraftig. Vi måste även bli bättre på att utvärdera vår egen insats. Får vi kritik måste vi kunna använda den konstruktivt och inte ta det som kritik på vår egen person. Det gäller både spelare och ledare och är givetvis en svår bit för de allra flesta. Att kunna göra bra analyser är viktigt, men att ta konsekvensen av det är minst lika viktigt. Konstaterar vi att den fysiska nivån är för dålig måste vi givetvis ändra på något. Kommande träningsvecka kan inte se likadan ut, då har vi inte kommit någonvart. Dessutom måste vi tränare visa att vi tror på det vi gör, annars ser spelarna igenom det. Självförtroendet är viktigt. Jag tror det går hand i hand med ödmjukheten, inte tvärtom som man ofta inbillar sig, säger Fredrik.

Skuggpingis och starka fransmän

Fredrik Berner arbetar tillsammans med Anders Karlsson, Rasmus Edenfall och Mårten Stenberg på riksplan med våra yngsta talanger via Team Framtid. Så hur resonerar han kring var Sverige står internationellt, vad vi gör bra respektive mindre bra? Kanske något överraskande menar han att det inte ser så mörkt ut som en del domedagsprofeter påstår.

– Jag var på Euro Mini Champs för ett tag sedan där Truls Möregårdh vann. Jag är helt säker på att om vi tar de femtio bästa

Forts. på sid 24

”- Jag tycker att Anders Johansson (SBTF:s sportchef) gör ett bra jobb och att vi har ett ganska bra system med Riksläger, Team Framtid och juniorlandslag och den röda tråden är givetvis väldigt viktig.”

- Fredrik Berner om den "svenska modellen"

Forts. från sid 23

tolvåringarna från varje land i Europa så är vi faktiskt tvåa efter Frankrike. Vi har med andra ord talangerna och grundförutsättningarna. Sen skall vi inte glömma att övriga länder också gör bra saker och tränar hårt. Vid ITTF World Hopes träningsläger vid Werner Schlager Akademie i Wien förra sommaren lyssnade jag med stort intresse på Li Xiaodong som jobbat i det kinesiska förbundet i mer än tjugo år. Han pekade på två viktiga anledningar till att Kina är bäst i världen. För det första börjar de väldigt tidigt med skuggpingis (pingis utan boll) och tränar så halva tiden för att nöta in rätt rörelsemönster och rätt teknik. När bollen skall med blir det komplext och all fokus läggs på att träffa boll och bord vilket gör att spelaren glömmar att röra sig. För det andra lägger de stor vikt på fysträ-

ningen. När Sverige slog Kina -93 spelade de bland annat med Wang Tao som kanske inte var något fysiskt praktexemplar. Li menade att detta blev ett uppvaknande, att de där och då tänkte om och började köra väldigt mycket fysisk träning. Tittar vi på Zhang Jikes ben idag är det lätt att förstå varför han kan spela som han gör, säger Fredrik.

Analys och konsekvens

I ett perfekt svenskt bordtennislandskap finns det en röd tråd som följs av alla som arbetar inom sporten, från elit till nybörjare. Vi har kommit en bra bit på väg med ny utbildningsstruktur och kravspecifikationer för såväl spelare som ledare. Men hur står sig den "svenska modellen" ur ett internationellt perspektiv om vi tittar på ungdomspingisen?

- Jag tycker att Anders Johansson (SBTF:s sportchef) gör ett

bra jobb och att vi har ett ganska bra system med Riksläger, Team Framtid och juniorlandslag och den röda tråden är givetvis väldigt viktig. Att grunderna är på plats tidigt kan inte poängteras nog, något som visat sig väldigt tydligt i och med att pingisen blivit så fysisk. Vi har i Team Framtid fått bra stöd från Anders i det arbetet. Rätt höjd i benen, balansen på båda benen, rätt avstånd till bordet samt bollträffen framför kroppen är några av de viktigaste byggstenarna. Om de inte är på plats innebär det stora begränsningar som dessutom är mycket svåra att arbeta bort. Samtidigt måste vi också inse att det inte råder samma förutsättningar idag som för ett antal år sedan. Barnen har inte samma rörelsebank som förr och inte heller samma koordination. Det är extremt svårt att lära sig att utföra en tuff förflyttning i pingis om du inte har denna rörelsebank med dig från början. Här måste vi tränare ta vårt ansvar och jobba med detta redan på ett tidigt stadium. Lite krasst sett har vi fått backa bandet och gå tillbaka till att jobba med mer grundläggande övningar. Sen är det viktigt att vi också lär av varandra. Stockholmsklubbarna är exempelvis helt överlägsna i att rekrytera nya spelare, det måste

Välkommen till Veteran-SM 2014
23-26 januari 2014 Halmstad Arena

Anmälan och information:
www.pingissm.se

om Fredrik Berner**Ålder:** 25 år**YRKE:**Pingistränare,
civilekonom**INTRESSEN:**

Pingis och politik

FAVORITFILM:

Hotell Rwanda

DETTA TAR**JAG MED MIG TILL EN ÖDE Ö:**

Mobiltelefon

FAVORITSPELARE: Zhang Jike**TRÄNARFÖREBILD:** Mårten Stenberg
som är den jag lärt mig mest om pingis av.

övriga landet lära sig av. De har väldigt många nybörjartävlingar i de låga åldrarna vilket gör att de får in både spelare och föräldrar tidigt i tävlingssystemet. Ungdomspingisen i Stockholm är väldigt stark.

Framtidsplaner

Några direkta mål eller planer med sin tränarkarriär säger han sig inte ha, även om det finns mycket som talar för en lysande framtid. Trots sin ringa ålder (25 år) är han glasklar i sina analyser och har många av de egenskaper en modern tränare bör ha; ödmjukhet, kunskap och, viktigast av allt, en god portion självinsikt.

– Det känns bra att ha kommit hit till Halmstad, det blir lite som en nystart. Som tränare gör du givetvis massor av fel och för min del gäller det att ta lärdom av de felen jag gjorde på min förra arbetsplats och koncentrera mig på, och ta med det som var bra, säger Fredrik Berner.

Tillsammans med före detta landslagsspelaren Fredrik "Figge" Håkansson bildar han just nu ett starkt radarpar i Halmstad och framtidstron är stor.

– Vi kompletterar varandra bra,

han har en stor erfarenhet från pingis på väldigt hög nivå som jag inte har. Jag tror mycket på våra ungdomar och får vi några år på oss kan det bli väldigt bra även om det är ett tidskrävande arbete. Jag trivs dessutom väldigt bra här i Halmstad och med tanke på World Cup 2015 och VM 2018 är det helt rätt ställe att vara på oavsett min roll i de projekten, avslutar Fredrik Berner. ■

Fredrik Berner om:

**...att det alltid hänvisas till
bristande resurser och att alla
andra länder "har det bättre
förspant":**

– Att gnälla kommer vi ingenstans med. Bättre då att lägga fokus på att utveckla det som vi kan påverka. Fysen är en sådan bit, det finns inga ursäkter för att inte vara tillräckligt vältränad idag, vi har alla verktyg för det. Återigen, analys och konsekvens.

**...om det coachande
förhållningssättet:**

– Jag tycker att det är väldigt viktigt att vi jobbar coachande och har spelare som är väldigt duktiga på att tänka själva. Men samtidigt finns det saker som vi tränare ändå måste tro oss ha facit på. Vi vet till exempel att ett hårt, aggressivt och väl fungerande forehandspel i princip förutsätter att vi strävar efter att ta bollen på högsta punkten. Jag tycker att Anders Johansson sammanfattar det bra, när han pratar om balans på båda benen, träffpunkt framför kroppen, rätt avstånd till bordet och djup i benen beroende på hur bollen kommer. Jag tror inte att det finns något motsatsförhållande mellan att jobba med dessa bitar och samtidigt jobba coachande.

pingistorget

Din leverantör av
bordtennisprodukter

**Besök vår butik
i Kumla eller
handla online på
www.pppingis.se**

Villagatan 38, Kumla
0730-39 96 35 | info@pppingis.se

pingisshoppen.se

Din bordtennisspecialist!

God service
Lång erfarenhet & kompetens
E-butik & Shop i Göteborg

031-28 36 17
pingis@pingisshoppen.se

www.ppingisshoppen.se

**ANNONSERA
PÅ PINGISTORGET?**

Ring Leif Johansson,
på 035- 10 41 55
E-post: leif@teknikfor.se

MODERLIG TRIO. Angelica Augustsson, Sandra Andersson och Kajsa Andersson, har fortfarande mycket att ge svensk pingis.

MAMMA MIA, PINGIS ÄR VANSINNIGT KUL!

Malmö IF har den här säsongen i sin laguppställning tre tjejer som inte bara pratar skruvar och smashar när de får tid över. Det blir säkert en hel del mamma-snack också.

Några likheter med TV-serien "Desperate housewives" finns inte, möjligtvis är det deras motståndare som kan bli desperata ibland.

TEXT: PER HÄLLSTRÖM FOTO: RICKARD PETERSSON/RP MEDIA.SE

Angelica Augustsson, 31, Kajsa Andersson, 32, och Sandra Andersson, 32, är en mycket meriterad trio som har en stor passion

för pingisen och gillar det de håller på med. De gör också stor nytta för våra unga spelare, som ställs mot rutinerade spelare som

värderar bollar på ett helt annat sätt och gör det betydligt besvärligare än spelare i samma ålder att vinna poäng mot.

– Det är väldigt kul att spela matcher och höja adrenalinet i kroppen. Det är därför jag håller på, även om jag inte kan träna så mycket, säger Kajsa Andersson, som trots skadebekymmer genom åren inte ger upp i första taget även om kroppen tar stryk en del.

Kajsa har tillsammans med Falkenbergs Robert Eriksson dottern Majken, 1,5 år.

Pingis – sporten i hjärtat

Samma svar ger de två andra. De verkar ha vansinnigt roligt och man ser att de älskar sin sport. Att de fortfarande har mycket att ge svensk pingis är tydligt.

– Jag har spelat med herrlag i div. 3 de senaste säsongerna och ville spela dampingis igen innan alla tre barnen börjar idrotta och det inte blir tid över, konstaterar Angelica Augustsson, som hade hela familjen med sig på läktaren i sammandraget i Eslöv, inklusive de tre barnen, Melker, 4, Wilma, 7, och Amanda, 10, som också spelar pingis.

Engagerad ledare

Malmö IF:s lagledare Rino Begonovic hör av sig nästan varje år och eftersom Angelica hade bestämt sig för att spela dampingis den här säsongen var beslutet inte svårt.

– Det är väldigt roligt med Rino. Han är kolossalt engagerad och stöttar en hela tiden. Det har stor betydelse och gör det lättare att fortsätta. Det måste du skriva, säger Sandra Andersson med eftertryck.

Vanligtvis brukar också Sandra Andersson ha med sig familjen även om det inte blev så den här gången.

– Det stämmer. Hela familjen brukar ta det som en utflykt i samband med elitseriesammandragen och så tar vi in på något hotell och bara har en mysig helg, säger Sandra Andersson.

Sandra har två döttrar, Ellen, 5, och Maja 2.

Sandra nöjer sin inte bara med att spela. Hon är också pingistränare.

faktaruta

MALMÖ IF

810326 Sandra Johansson
31 landskamper, 9 SM-guld,
varav 2 i lag

810909 Kajsa Andersson
1 landskamp, 7 SM-guld,
varav 4 i lag

820810 Angelica Augustsson
1 SM-guld i lag

– Jag har en träningsgrupp i Växtorps BoIS. Vi har ett par tjejer där som satsar och är bra och kan gå upp i ettan.

Det blev en vinst, 6-3 mot Råå BTK och en förlust, 1-6 mot Eslövs AI för Malmö IF.

Det var Angelica Augustsson som lyckades spräcka nollan mot Eslöv när hon meriterande slog Sara Rask med 3-2 i set.

– Jag är väldigt nöjd med den vinsten, låg under med 2-1 i set

KLASSPELARE. Eslöv har i och med kinesiska supernyförvärvet Zhao Yan visat att årets segerbuckla långtifrån kommer att släppas iväg frivilligt.

och 8-2. Sara passar mig ganska bra spelstilmässigt, menar Angelica Augustsson.

Mästarna – ännu starkare?

I Eslöv visade annars Zhao Yan, som fyller 20 i november, upp sig och hade de regerande mästarna en stark kinesiska föra säsongen så är det inget mot Zhao.

Hon är 54 i världen och släppte inte många bollar i sitt debutframträdande.

– Hon är så bra så det är svårt att beskriva, jag har ingen som jag direkt kan jämföra med, sade Madeleine Melcher, som i egenkap av coach bara kunde sitta och njuta.

Taberg toppar södra serien tillsammans med Eslövs AI. Om de två övriga platserna i A-slutspelet slås troligen tre lag, Dänningelanda BTK, Malmö IF och Skurups BTK, som har danska OS-spelaren Mie Skov som ankare.

Sun Jie, som den här säsongen bytte till Råå BTK, har börjat starkast och har 9-0 i singelkvot. Ändå har det inte blivit någon poäng så här långt för Helsingborgslaget.

I norra serien så toppar Ängby SK och där har de båda EM-spelarna Caroline Wersäll, 6-0 i singelkvot, och Linda Bergström, 4-0 i singelkvot, börjat starkt.

Spårvägens BTK tog en poäng på Team Mälarenergi och lär nog ta den fjärde platsen till A-slutspelet efter Ängby, Team Mälarenergi och Storfors BTK. ■

VIKTIG KUGGE. För Söderhamn är Jon Persson en stor trygghet. Hittills är han obsegrad i årets Pingisliga.

Sportchefens uppmaning till klubbarna:

FRAM MED JUNIORERNA!

BTK Rekord skrällvann mot Eslövs AI i den fjärde omgången av Pingisligan. Det innebär att Söderhamns UIF tillsammans med Rekord är obesegrade hittills.

TEXT: PER HÄLLSTRÖM, FOTO: IRVING KARLSSON

Samtidigt har Halmstad BTK fått en tuff start mycket beroende på ett benbrott i foten på Mattias Karlsson och en försteman, Omar Assar, som inte är disponibel alla matcher. Mattias har en fraktur i vänster mellanfot och lär bli borta åtminstone fram till mitten av december.

Skruvat för Mattias

– Jag har brutit samma ben i den andra foten tre gånger tidigare och sista gången satte läkarna in en skruv för att hålla ihop benet

eftersom skadan annars kan komma tillbaka, säger Mattias Karlsson.

Inte förvånande

De båda Stockholmslagen Spårvägens BTK och Tibble-Kungsängen BTK är utan poäng så här långt och framför allt för ”Spåret” är det en missräkning.

– Tycker ändå det är ganska normala resultat. Att Rekord spelar bra är inte förvånande enligt mig, säger Svenska Bordtennisförbundets sportchef Anders Johansson.

En spelare som Anders vill framhäva är Söderhamns Jon Persson.

– Jon är obesegrad i Pingisligan och även i franska ligan och för Söderhamn är det en stor trygghet att ha honom i laget, konstaterar Anders Johansson.

Efter de inledande fyra omgångarna av Pingisligan kan vi notera att nästan hälften av alla matcher slutat 3-0, nio av 20 närmare bestämt. Förra året låg den siffran på 35 % för hela säsongen.

Den rätta nerven i matcherna vill inte infinna sig och det är något som bekymrar sportchefen Anders Johansson.

– Det är för många 3-0-matcher inledningsvis för att vi ska få tillräckligt hög kvalitet i matcherna och i ligan, konstaterar Anders Johansson.

Anders vill gärna se att fler av våra juniorer tar plats. Det är i nuläget bara Carl Ahlander Johansson av våra fyra spelare som deltog i sommarens Ungdoms-EM som spelat i Pingisligan denna säsong. Anton Källberg, Viktor Görman och Henrik Johansson är de övriga som inte lär spela i Pingisligan den här säsongen. Fast hoppas kan man ju.

– Med tanke på ojämnheten i serien är det förbryllande att ingen av dessa är ordinarie i något av lagen, menar Anders Johansson.

Tänk om, tänk nytt

Här vill Anders att klubbarna tänker om. Han menar att många klubbar saknar tron på att utveckla unga spelare under säsongen. De gör en bedömning inför säsongen, men om tron fanns där borde man "låta" unga spelare tillåtas att misslyckas för att på sikt leverera resultat.

– Klubbarna måste våga förlora en eller annan match för att på sikt vinna ligan, säger Anders Johansson.

Det Anders Johansson brinner mest för är att våra unga spe-

lare får så mycket matchträning som möjligt i hårdast tänkbara konkurrens. En del i den utvecklingen ligger i att unga spelare får chansen i Pingisligan redan på ett tidigt stadium.

– Det vilar ett tungt ansvar på föreningarna. Tron att utveckla spelare under säsong måste finnas och det är hämmande för svensk pingis utveckling mot internationella framgångar att inte låta flera av våra bästa ungdomar få chansen att ta en ordinarie plats i Pingisligan, säger Anders Johansson.

Självförtroendet, Simon

Så över till det sportsliga. Simon Arvidsson hade 0-11 i matchkvot i Pingisligan (2010-11) inför årets seriestart. Han inledde dessutom med en förlust i öppningsmatchen mot Johan Sondell, BTK Kävlinge.

Sedan har det gått som på räls. Fyra raka segrar är Simon uppe i nu och han imponerade stort när Rekord slog Eslövs AI med 3-2.

Först 3-1 i set mot Mattias Översjö och därefter samma siffror mot Robert Svensson. Det är med

stor noggrannhet som Simon tar sig an sina uppgifter, något han lärt sig genom spel i flera ligor de senaste åren.

– Jag har fått bättre självförtroende efter två säsonger i Superettan och spel i Danmark och Frankrike. Jag gillar att spela mycket och har även deltagit i Challengeturneringen i Tyskland, förklarar Simon Arvidsson.

Mot Mattias Översjö var det Simons taktik som gav honom övertag. Översjö är stark i såväl forehand- som backhanddiagonalerna men istället matade Simon mycket snabba bollar mitt i bordet.

Vänsterhänte Simon Arvidsson ställdes i sin andra match mot likaledes vänsterhänte Robert Svensson.

– Jag gillar att spela mot vänsterhänta, konstaterade Simon Arvidsson, som säkert kommer att förlänga sin segersvit efter de båda skalperna.

Så, pass upp för Rekord, som i mötet med Eslöv saknade Andreas Törnkvist, som samtidigt spelade match i Frankrike. ■

Nytt spelsystem i Pingisligan för herrarna utreds

Säsongen 2009-10 lade man att frångå fyramannalag och spel på två bord. För att anpassa sig till TV, då det varje omgång sändes en match i TV4 sport, ändrades spelsystemet till fem matcher, första två åren med en avslutande dubbel och därefter fem singelmatcher. Från och med nästa säsong kan det bli en ändring på det. Åtminstone ska man utreda hur svenska Pingisligan för herrar ska utformas framöver. Nuvarande system är det många som inte är helt nöjda med.

En arbetsgrupp bestående av två representanter för klub-

barna, Mikael Stahre, Falkenbergs BTK, och Bengt Israelsson, BTK Kävlinge, kommer att tillsammans med Anders Johansson och en styrelserepresentant, Bo Jangvik, att se över arbete med denna fråga och se över spelsystemet.

Redan till nästa säsong kan det bli ett annat spelsystem. Antalet klubbar i Pingisligan kommer dock att vara oförändrat även nästa säsong, men därefter kan det ske en förändring.

Vad man har att ta ställning till är exempelvis

- Tremannalag där alla möter

alla, såsom damernas Pingisliga är upplagd och spel på två bord.

- Franska modellen med sex matcher där varje spelare spelar två matcher vardera och även här spel på två bord.
- Sammandrag med tre matcher på tre dagar för att skapa utrymme i kalendern.
- Öppna för andra spelsystem, dock inte fyramannalag.

Ett förslag att ta ställning till kommer säkert senast strax efter jul. ■

PER HÅLLSTRÖM

50-årsjubel

TV sände när Alsér tog sig ur knipan mot Korpa

Hasse Alsér – där har ni Sveriges förste SOC-segrare.

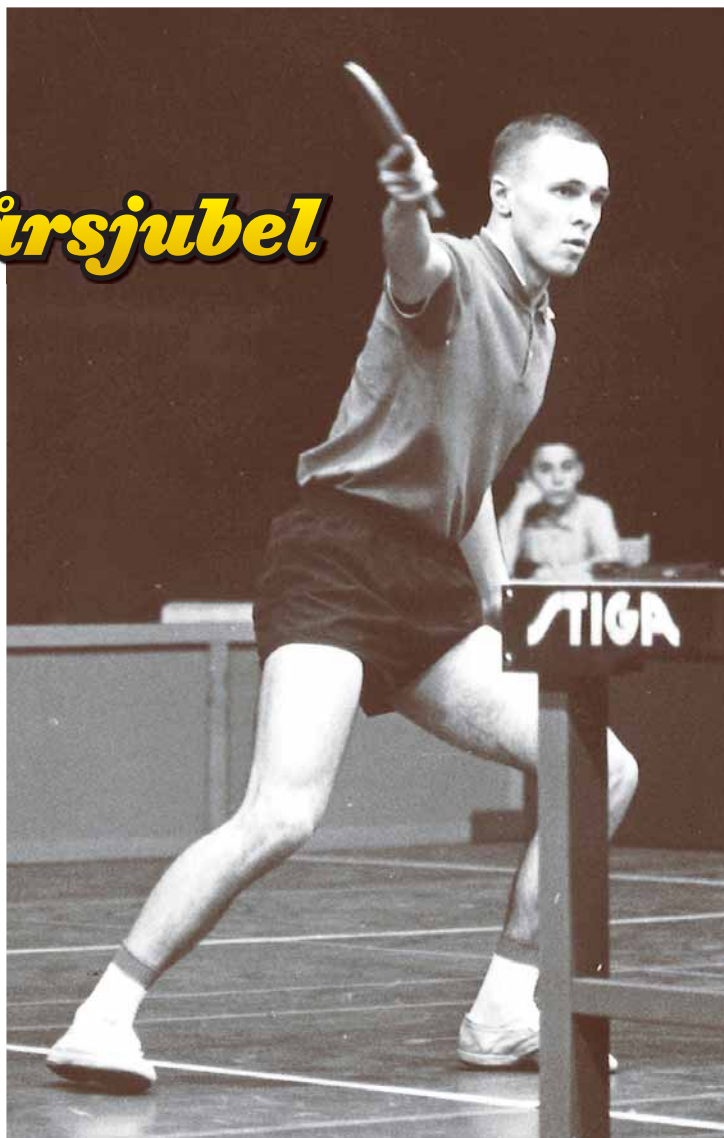
För 50 år sen, 1963, spelade han hem herrsingeln efter en smått osannolik finalvändning mot jugoslaven Istvan Korpa: 16-21, 15-21, 21-17, 21-19, 21-18.

TV sände från samma Stockholmsbyggnad som står i centrum för 2013 års SOC-skådespel.

Sätt er tillrätta i publikvänliga Eriksdalshallen, njut av jubiléet och hedra minnet av Alsér som 35 år gammal tragiskt omkom i ett flyghaveri 1977.

TEXT: ÖRJAN WESTBERG, FOTO: SBTf ARKIV

Åskådare och TV-tittare blev fascinerade och sägs ha suttit som fastnaglade över vad de såg 3 december 1963. I tidningen bt, föregångaren till Pingis, beskrevs skiljesetet mot Korpa som "bland det mest rafflande som skådats". Korpa fick många chanser att trycka dit en ballongboll. 2-8 blev 7-10 och 14-18. Kört, trodde många.

ALLSIDIG. Sveriges förste SOC-segrare Hasse Alsér behärskade det mesta inom pingisen. Här drar han in en poänggivande backhand till stor överraskning för motståndaren.

– Jag också, sa Hasse efteråt. Men boråsaren fick betalt för sin sportsliga gest att tillerkänna Korpa en kantboll. Förvandlingen blev total och han vann sju bollar i följd och matchen var hans.

Hur Hasse Alsér till slut lyckades med konststycket att tämja

sin motståndare var det nog inte många som förstod. Unge Korpa, blott 18, hade länge haft en osviklig udd i sitt kraftfulla spel.

Närmare bordet

Alsér var illa ute redan i tredje setet. Korpa ledde med 16-13 när Alsér ändrade inställning. Enligt

bt-skribenten Rune Månzon tog han något steg närmare bordet och började attackera flitigare med korta överskruvade bollar. Det gav resultat.

En stor svensk SOC-triumf som byggdes upp med att Alsér slog både Göran Allvin och Stellan Bengtsson med 3-0. I kvarten manövrerade han ut ryssen Zigmund Kalninj med 3-0 och i semin en annan jugoslav, Zeljko Hrbud likaledes med 3-0. Det gick lekande lätt mot den Hrbud som vållat så stora problem för Alsér i tidigare möten dem emellan.

Hasse Alsér blev svensk singelmästare för första gången av sex hemma i Borås 1960. Tre år senare besökte han Stockholm vid två tillfällen – och vann både SM och SOC. Då hade han redan

tagit EM-guld i Berlin 1962. Året senare blev det ett EM-guld till.

Förbundskapten

Innan hans liv slocknade alldeles för tidigt hann han med att vara förbundskapten i Västtyskland 1971-74 och i Sverige 1974-77.

Hasse Alsér representerade tre klubbar när han samlade på svenska singeltitlar mellan 1960 och 1970 – Norrby IF, Leksbergs BTK och Mariestads BoIS.

Som av en händelse hade han blivit svensk mästare de år han tog sina SOC-titlar, 1963 och 1970.

I sin andra SOC-final gjorde Alsér om bedriften att kravla sig ur en svår knipa. Nu mot Stellan Bengtsson, som halvåret senare blev världsmästare i Nagoya. Stellan ledde med 2-1 när Alsér

SOC 1963

Final

Hans Alsér-Istvan Korpa, Jugoslavien
16-21, 15-21, 21-17, 21-19, 21-18.

Semifinaler

Korpa-Kjell Johansson 17-21, 21-16,
21-19, 21-19, Alsér-Zeljko Hrbud,
Jugoslavien 21-13, 21-17, 21-11.

Kvartsfinaler

Johansson-Nikolay Novikov, Sovjet
21-12, 14-21, 21-13, 21-16, Korpa-Karl-
Johan Bernhardt 21-19, 21-11, 13-21, 21-8,
Hrbud-Jaroslav Kunz, Tjeckoslovakien
21-15, 21-17, 21-6, Alsér-Zigmund Kalninj,
Sovjet 21-8, 21-14, 21-10.

svarade med 22-20, 21-14.

En allsidig bordtennisspelare var han, denne västgöte som kunde hantera en fotboll på ett bra sätt också. ■

Färs och Frosta International Cup 2013

Internationell A-tävling i kategori 1 ingående i Skånes GP
27-29 december Eslövshallen, Onsjövägen i Eslöv

■ FREDAG 27/12

Herrar Elit, Damer Elit

LÖRDAG 28/12

Block 1

Pojkar/Flickor 10
Pojkar/Flickor 14
Herr/Dam klass 2

Block 2

Pojkar/Flickor 12
Herr/Dam junior 17
Herr/Dam klass 1

■ STARTAVGIFTER

Herrar Elit 400:- (45 euro)
Damer Elit 300:- (35 euro)
Pojk/Flick 9-15 år: 160:-
HJ/DJ 17 & 20: 160:-
Herr/Dam klass 1-4: 200:-

Mer info: [www1.idrottonline.se/
default.aspx?id=342754](http://www1.idrottonline.se/default.aspx?id=342754)

■ SÖNDAG 29/12

Block 1

Pojkar/Flickor 9
Pojkar/Flickor 13
Herr/Dam Junior 20
Herr/Dam klass 4

Block 2

Pojkar/Flickor 11
Pojkar/Flickor 15
Herr/Dam klass 3

■ PRISER (MINIMUM)

Herrar Elit

1:a 2.000 euro
2:a 1.000 euro
3-4:a 500 euro

Damer Elit

1:a 1.000 euro
2:a 500 euro
3-4:a 250 euro

Övrigt nyttopriser och pokaler

Falkenbergs Bordtennisklubb

Inbjuder till TTEX Västkostspelen 2014

8-9 Februari

Ranking Ak1 tävling

Ungdoms, Junior och Elitklasser
Se fullständig inbjudan på:

www.falkenbergsbtk.com

Ungdoms SM
i samma hall i April.

TTEX^{ose}
table tennis expert

Internationellt deltagande från Indien,
Puerto Rico och Thailand m.m.

30-årsjubel

J-O:s servar blev för mycket för Xie Saike

I semifinalen satte Xie Saike stopp för Mikael Appelgren och i finalen väntade näste svensk, "Äpplets" kompis, för Kinas världssessa.

- J-O har tjugofem procents chans att vinna, siade förbundska-
ptenen Tomas Berner.

18-åringen Waldner brydde sig inte om det. Han gick ut och fick Xie Saike att bli halvnojjig tack vare sitt livs riv i servarna.

Året var 1983 och platsen för 25:e SOC Lisebergshallen i Göteborg. Tänka sig, det har gått 30 år sen dess, J-O.

TEXT: ÖRJAN WESTBERG, FOTO: SBTF ARKIV/ÖRJAN WESTBERG

- Jag borde ha varit med i årets SOC också, skojade vår störste efter att ha slagit Kasper Sternberg och Robert Svensson i Spårvägens ligamatch mot Eslöv sista oktoberdagen.

På bänken satt "Äpplet" och gav råd till J-O.

Går vi 30 år tillbaka i tiden blev "Äpplet" halvt stum mot taktiskt

skickligt spelande Xie Saike.

- Jag gav mig inte tillfällen att komma åt med min forehand. Jag måste bli bättre i backhand, det fick jag klart för mig, sa han.

J-O klarade det så mycket bättre och blev femte svensk att vinna herrsingeln. Kjell Johansson (1971, 1972) och Stellan Bengtsson (1975, 1979) hade då redan varit huvudpersoner i två SOC var.

Poängteras ska att "Äpplet" inte gav sig. 1991 stod han som SOC-segrare i Sundsvall.

Det stämde direkt

Vem kan bättre redogöra för J-O:s fint upplysta väg till slutstationen i Göteborg om inte han själv. Här match för match.

1) 21-15, 21-11, 21-15 mot Josef Dvoracek, Tjeckoslovakien

"Jag hade 0-4 i tidigare möten med honom och var spänd inför matchen. Men jag kände direkt att det stämde. Jag tvingades till mer forehandsspel än tidigare".

SERVEFULLTRÄFFAR. Jan-Ove Waldner ställde stunder visste kinesen inte alls hur han skulle slå 18-årige svensken.

2) 19-21, 23-21, 21-16, 21-13 mot Georg Böhm, Västtyskland

"Jag var illa ute och det var inte bara skicklighet som gjorde att jag redde ut andra setet. Han ledde med 20-17 och är livsfarlig när han får flyt. Jag vågade spela mitt spel även i trängda lägen".

3) 21-16, 21-14, 22-20 mot Dragutin Surbek, Jugoslavien

"Han är alltid farlig i stora turneringar, men jag brukar ha lätt för honom. Det står 5-0 nu. Årligt talat, det var lite otäckt att gå in och vara sån stor favorit. Men jag spelade taktiskt bra och vann de två första seten lätt".

SOC 1983

Final

Jan-Ove Waldner-Xie Saike, Kina 21-16, 21-17, 9-21, 21-18.

Semifinaler

Waldner-Jacques Secretin, Frankrike 21-12, 21-18, 19-21, 17-21, 21-15, Xie Saike-Mikael Appelgren 19-21, 21-15, 21-4, 21-18.

Kvartsfinaler

Appelgren-Zoran Kalinic, Jugoslavien 21-11, 21-16, 16-21, 21-12, Waldner-Fan Changmao, Kina 21-10, 22-20, 21-19, Xie Saike-Chen Longcan, Kina 21-14, 21-13, 21-14, Secretin-Vladislav Broda, Tjeckoslovakien 16-21, 21-19, 18-21, 21-18, 21-13.

le Xie Saike i SOC-finalen 1983. Långa
alle göra för att komma tillrätta med den

Bästa matchen

4) 21-10, 22-20, 21-19 mot Fan Changmao, Kina

”Min bästa match i SOC. Av de

J-O MINNS. Superlativerna var många, inte minst i tidningen Pingis, efter SOC-uppvisningarna för 30 år sen.

kineser som fanns här var Fan den ende jag hade slagit tidigare. I fjol vann jag två av tre, den här hösten hade han vunnit båda mot mig – före SOC. I landskamperna hade jag nästan bara spelat backhand – nu sprang jag runt och använde min forehand”.

5) 21-12, 21-18, 19-21, 17-21, 21-15 mot Jacques Secretin, Frankrike

”Jag har lätt för ”Säcken”. Jag förlorade vår första match men har vunnit de fem senaste. Jag skulle inte ha släppt tredje setet då jag hade både 7-0 och 13-7. Han gick omkring och verkade

ointresserad och lurade mig. Men starkt av mig att komma igen i sista setet. Då blev 9-12 21-15”.

6) 21-16, 21-17, 9-21, 21-18 mot Xie Saike, Kina

”Jag visste att jag skulle vinna om jag spelade bra. Första setet var viktigt, därför koncentrerade jag mig hårt på det. Jag har nog aldrig fått så bra utdelning på servarna i en viktig match, samtidigt som hans retur chansningar bidrog till mina poäng. Jag märkte att han var nervös”.

En utmärkt summering via tidningen Pingis, J-O. ■

ÖSTGÖTA SPELEN 2014

18-19 JANUARILJUNGSBRO

K2-tävling | Senaste anmälan 10/12
www.ljungsbrobt.se

SÖDERSPELEN 2014

Internationell
A-tävling kategori E
18-19 jan 2014
i Boråshallen

Lördag FM UGP-klasser: P/F12, H/D17
Lördag EM: P/F10, P/F13, HS, DS, HS2, DS2
Söndag FM UGP-klasser: P/F14, H/D20
Söndag EM: P/F15, HS1, DS1
Mer info: www.mariedal.se

SWING PING PONG

Pingisträning från tre år – en ny svensk innovation

Swing Ping Pong är ett träningsredskap och en träningsmetod för öga- och handkoordination, motorik och koncentration, men det är också ett träningshjälpmedel där alla får uppleva känslan av att lyckas med en pingisboll och ett racket.

Bollen pendlar, via en lina, hela tiden tillbaka till utövaren och det är lätt att som tränare stå bakom barnet för att hjälpa till med slag och rörelser i början. Övningarna kan göras extremt enkla till mycket svåra.

Föreningarna kan även låta de yngsta barnen låna hem en Swing Ping Pong för träning inför nästa pingisskolektion och den kan användas vid information om nybörjarträning på skolorna.

TEXT: THOMAS BUZA, FOTO: GG SMILE

Från början var målgruppen för idén sonen Daniel. Det ändrade sig emellertid under resans gång och stort intresse finns nu både hos bordtennisklubbar, skolor, rehabiliteringsverksamheter och för äldreträning. Efter sex års utvecklingsarbete är Swing Ping Pong äntligen redo att lanseras.

Boråsbaseade Marie Paulson är en mångsidig kvinna. Hon är utbildad idrottslärare, konstnär och har ett förflutet som bordtennisspelare. Hon är dessutom ordförande i Byttorps IF:s bordtennissektion.

Bollar i alla dess storlekar har alltid intresserat henne. När sonen Daniel, idag 16 år, var fyra år föll det sig naturligt att ha bollar i allmänhet och bordtennisbollar i synnerhet med när de lekte tillsammans. Bordtennisbollen är dock svårhanterlig för små barn och försvinner gärna under diverse möbler. Marie började därför fundera över hur hon skulle

göra leken med bordtennisbollen roligare och mer lättillgänglig för sin son.

– Mina första tankar var att han skulle ha roligt och samtidigt få lyckas med det han höll på med och att bollen inte skulle flyga iväg och försvinna. Att spela vid ett riktigt bordtennisbord är i stort sett uteslutet för så små barn; dels när de inte upp till bordet och dels är det en relativt svår sport. Jag funderade över om det inte gick att fästa bollen i ett snöre och satte fast den i en bit tandtråd, sedan tejpad jag upp tråden i en dörrkarm. Vi tog bordtennisracketar och tyckte båda två att det var jättekul och ”spelade” ofta, både själva och tillsammans. Det tog sedan ett antal år innan jag kom på tanken att fler skulle ha nytta och glädje av den här typen av träning. Men att hålla på och tejp var inget bra alternativ. Jag ville att det skulle bli ett litet och lätthanter-

ALLA LYCKAS. Med Swing Ping Pong är det lätt att lyckas i och med att bollen alltid kommer tillbaka. På bilden Ceasar, Bea, Linn och längst ut till vänster Marie Paulsons son Daniel som designat innovationens förpackning som kan ses på nästa uppslag.

ligt träningsredskap, samt enkelt att höja och sänka linan som bollen var fäst i, berättar Marie Paulson.

Hittade inget liknande

Efter en tids utveckling av idén byggde Marie ihop en enkel prototyp som hon visade upp i den lokala uppfinnareföreningen hon nyligen blivit medlem i. De tyckte att idén hade stor potential och stöttade henne i projektet. Almi Företagspartner (som ofta är den första instansen att vända sig till när en idé uppstår) hjälpte henne att göra en nyhetsundersökning för att se om det fanns något liknande i världen. Själv letade Marie runt på diverse bordtennissidor på internet, men hittade inget som påminde om hennes idé.

Den första enkla prototypen bestod av en enhandstwing och en tändsticksask. En plastratt från en gammal pennvässarburk fick symbolisera hur linan kunde göras kortare respektive längre. Bollen fästes sedan i linan som sattes fast i tändsticksasken.

– Detta första utkast till prototyp har jag kvar än idag och den är värd en hel del pengar sett till hur mycket den genererade i utvecklingsstöd under projektets gång, berättar Marie roat.

SBTF positiva

En andra prototyp visades sedermera upp för Svenska Bordtennisförbundet som var positiva till idén och stöttade med bidrag till att ta fram en testserie på produkten. Då hade tändsticksasken bytts ut mot en shampooflaska som Marie själv karvat till i önskad form.

Men att ta en idé till färdig produkt och även ut på marknaden är ingen dans på rosor.

Forts. på sid 36

Forts. från sid 35

Förutom själva idén skall en färdig prototyp ritas i CAD-miljö och om tanken är att idén skall kommersialiseras är patent och mönsterskydd ett måste. Saker som kostar mycket pengar och tid.

– På Almi berättade man att av hundra idéer är det endast en eller två som överhuvudtaget når marknaden. Den enda tanken jag hade då var ”stackars de andra som inte når dit”. Det fanns inte på min världskarta att jag inte skulle lyckas. Dessutom hade jag bestämt mig för att låta projektet ta så mycket tid det behövde för att bli så bra som möjligt, berättar Marie.

Patent – en mödosam vandring

Att söka och få patent visade sig vara en rejäl utmaning. För att hålla kostnaderna på en rimlig nivå försökte Marie själv få ihop en patentansökan. Det visade sig dock vara lättare sagt än gjort. Våren 2008 skickades ett utkast till ansökan in till ett patentombud. Detta renderade ett svarsbrev där frågan ställdes om Marie ”ville ha ett mail där de skulle ange vilka rubriker som verkligen behövde finnas med”, vilket hon gärna mottog.

Marie insåg att det krävdes massvis mer än det hon tagit med i sitt utkast. För att lära sig ”patentspråkbruk” och vad som bör finnas med började hon leta efter gamla patenthandlingar på internet. Det framgick med all önskvärd tydlighet att hon som uppfinnare ställts inför en mycket stor utmaning och hade en lång väg att gå.

Efter ytterligare ett halvårs

MÅNGSIDIG KREATÖR. Marie Paulson har många strängar på sin lyra. Förutom att vara innovatör är hon även konstnär och utbildad idrottslärare, och sist men inte minst, ordförande i Byttorps IF:s bordtennissektion.

kamp med både utveckling och patentansökan vände hon sig till patentbyrån Cegumark i Göteborg. Den här gången gick det betydligt bättre.

– När jag kom dit frågade de skämtsamt om jag ville jobba där. Jag förstod då att jag lyckats ganska bra, berättar Marie Paulson. Patentbyrån gjorde några ändringar i kravordningen och skickade in ansökan.

Patentet beviljades våren 2011 och idag har Swing Ping Pong, förutom patent, även fyra mönsterskydd och varumärkesskydd är på gång.

Ny målgrupp definieras

Under resans gång besökte Marie en innovationsföreläsning i Työlösand och kom där i kontakt

med en företagssamordnare som, efter att ha sett Maries prototyp, ville ta in den på Hälsoveteknikcentrum på Högskolan i Halmstad. De arbetar med att få ut olika hjälpmedelsprodukter på marknaden och bedömde uppfinningen så intressant att två forskare tillsattes som inledde en studie inom barnhabiliteringen där de under ett halvår följde barn och ungdomar som fick träna med Swing Ping Pong.

För att stärka och skapa nya förbindelser mellan nervsynapser krävs en kontinuerlig, frivillig och repetitiv tränings-situation. Detta innebär att handlingen måste upplevas givande och rolig för att vilja utföras och man måste även själv se att det sker en utveckling. Resultatet av den utförda studien visade att Swing Ping Pong uppfyllde dessa krav. Dessutom visade den också på en hälsoaspekt samt att barnen fick känna att de lyckades.

Före studien stod forskarna på Hälsoveteknikcentrum i valet och kvalet om de skulle utföra studien på barn med funktionsnedsättning eller patienter inom strokerehabiliteringen men valde slutligen det förstnämnda.

– Jag vet att det spelas mycket bordtennis under strokerehabilitering, men patienterna behöver ha kommit ganska långt innan de kan spela vid ett bord. Med Swing Ping Pong går det att börja denna typ av koordinations- och motorikträning betydligt tidigare i rehabiliteringen, så här finns ytterligare en målgrupp, menar Marie.

Bordtennis är en stor sport i många delar av världen, både bland personer med och utan funktionsnedsättning. Paralymp-

pics och Special Olympics har många deltagare som tävlar i bordtennis. Swing Ping Pong har stor potential att bli en brobyggare mellan barn och ungdomar och föreningslivet.

Närproducerat

Swing Ping Pong förfinades ytterligare, både invändigt och utvändigt, och efter mycket sökande och testande efter de rätta komponenterna hade Marie äntligen en helt färdig produkt i september 2013. Hela tillverkningsprocessen har skett via företag i Maries närregion, vilket är positivt både för svensk industri men också för miljön.

– Det är bara bollen som inte är tillverkad i Sverige. Endast tre fabriker i världen producerar pingisbollar och de ligger samtliga i Asien, påpekar Marie.

Bollen hon valt är av märket Yasaka. 2009 blev Marie Paulson utnämnd till årets kvinnliga ledare i Västergötlands Bordtennisförbund och under galakvällen i Skövde, när priset skulle delas ut, stötte hon på Tomas Berner, vd för bordtennisleverantören WoodHouse och svensk och europeisk generalagent för Yasaka. Tomas var positiv till Swing Ping Pong och ett intressesamarbete inleddes. Hålen i bollen, där linan fästs med bollknappen, görs i Sverige. Skulle bollen gå sönder går det enkelt att sätta i bollknappen, som även den är patenterad, i en ny boll med hål i.

Ljus framtid

Förhoppningen är att projektet nu skall ta ordentlig fart. Marie har klart med ett par stora återförsäljare inom hjälpmedelsindustrin och försäljning kommer till en början även att ske via en webbshop på hennes hemsida.

Detta är Swing Ping Pong

Linan fästs i bordtennisbollen via den patenterade och mönsterskyddade "bollknappen". Det går i princip att använda vilken bordtennisboll som helst, men Swing Ping Pong kommer med en färdigmonterad boll av hög kvalitet. Linan är cirka 2,40 m och kan höjas och sänkas enligt eget önskemål via en smidig ratt mitt på konstruktionen. Swing Ping Pong är enkel att fästa i överdelen av dörrkarm, tak eller gymnastikbom med kardborrefästen. Till gymnastikbommen kan man även beställa ett specialtillverkat "bomband" som är enkelt att sätta dit och ta bort efter en lektion. Dra ner bollen till navelhöjd. Prova olika slag och höjder. Veva in linan med ratten. Det är lätt för tränare/sjukgymnast/förälder att stå bakom och hjälpa till med slag och rörelser. Genom sin konstruktion med en höj- och sänkbar lina pendlar bollen alltid tillbaka till utövaren, som får möjlighet att träna i sin egen takt och efter egen förmåga. Övningarna kan göras allt från extremt enkla till mycket avancerade.

En av de marknadsledande sportkedjorna har tagit kontakt med henne, efter att ha sett Swing Ping Pong under användning i Skåne, men vilken vill Marie inte avslöja förrän allt är klart. Först nu kommer marknadsföring att ske mot bordtennisföreningarna. De flesta som arbetar med nybörjarträning vet att bordtennis kan vara väldigt svårt i början. Att träffa och få den lilla bollen att hamna på rätt sida nätet och få igång spelet tar ofta ett tag och kräver en del av individens motoriska förmåga. En av fördelarna med Swing Ping Pong är att det går att börja väldigt tidigt.

Allt som allt, från det att Marie startade arbetet med att utveckla Swing Ping Pong, har det tagit sex hela år. På frågan om vad som varit svårast och om hon skulle göra om resan med det hon vet idag svarar hon så här:

– Det svåraste har varit varje delmoment för sig. När jag exempelvis höll på med patent var det svårast. När sedan den första fabrikstillverkade prototypen skulle fram hade jag inte en sus-

ning hur jag skulle gå tillväga. Hur får man fram en sådan? Och var hittar man en person som kan rita den i ett CAD-program? Jag ångrar dock ingenting och även om det har varit en lång och mödosam resa så har jag lärt mig fantastiskt mycket. Nu är produkten framme och det är dags för nästa steg – då är jag nybörjare igen. Jag behöver exempelvis hitta modeller för lagerhantering och distribution. Det som varit bra tar jag med mig och de missar jag gjort försöker jag undvika att göra om. Jag har medvetet låtit utvecklingen av Swing Ping Pong få ta den tiden den behövde och samtidigt har jag hela tiden haft en stark tro på min idé, men det är nog tveksamt om det blivit något överhuvudtaget om jag vetat det jag vet idag, det måste jag erkänna.

– Vilken tur jag inte visste det, säger avslutningsvis Marie Paulson, med ett leende på läpparna. ■

Vill du veta mer om Swing Ping Pong gå in på webbsidan www.ggsmile.com.

EDWARD, 11

Spelar schack och gör rätt pingisdrag

Vissa tycker att pingis är som schack. Det gäller att göra de vinnande dragen.

En som tar hjälp av pjäserna är Edward Wesshagen.

- Om du har en jättebra coach behöver du inte tänka så mycket själv. Men är du ensam under en tävling har du nytta av att du spelar schack också, säger 11-åringen i Norrtulls SK.

Direkt efter avslutad skoldag på torsdagarna blir det schack, ofta via datorn. Där efter går han till pingisträningen precis som tre andra dagar i veckan.

- Det kan vara skönt att ha fredagarna fria.

Onsdagarna är tuffast för honom med en och en halv timme tillsammans med den ungdomliga gruppen, därefter ett lika långt sparringpass med

seniorerna på Vasa Real.

Marcus Sjöberg har efter tiden i Växjö anlänt till Stockholm och Norrtulls SK som tränare.

- Ett lyft för oss, säger Edward som tycker att han närmast sig Jonathan McDonald och Robert Klingspor-Mattsson.

Uppfattningen stöds av pappa Bosse.

Edward kom igång med pingisen när han var sex, något senare än de två nämnda som ligger något före honom.

I Ängby International myste Edward över upphämtningen och segern mot Mölndals Tim Cornelius. 1-2 i set och 5-9 blev 3-2 i set.

- En av de bättre matcherna jag spelat, var kommentaren efteråt.

Men han gick inte vidare från gruppspellet i P14.

I somras deltog han i Euro Mini Champs i Frankrike och räknar med att komma ut i Europa igen till våren.

Men först hade han DM och Pingisiaden.

- Jag vill till riksfinalen, avslöjade han i Vällingbyhallen.

Vad är det då som ger Edward många poäng vid pingisbordet?

- Jag är bäst på servarna och försöker få dem annorlunda. Tar gärna fram en kickserve i jämna lägen. ■ ÖW

REBECCA, 10

Gillar att panga på och att det går fort

Rebecca Muskantor lämnade gymnastiken och ger allt för pingisen från och med våren 2012.

- Jag gillar att panga på och att det är en boll med och att det går fort, förklarar 10-åringen från BTK Linné i Göteborg med Kviberg som bas för för den av Marcus "Magoo" Johansson ledda träningen.

Oj, så Rebecca ligger i. Fyra timmar måndag, tisdag, onsdag, torsdag, tre timmar på fredagarna.

- Det är inte för mycket.

Hon tycker att hon är starkt på gång och att frammarschen skett snabbare än hon förväntat sig.

- Min forehandsloop fungerar ganska bra.

Även om pingisen slagit ut gymnastiken har hon nytta av sin tidigare sport.

- Jag är vig och smidig.

Rebecca har en förebild bland pingisspelande tjejer. Hon säger sig studera Filippa Bergand när hon kan.

- Filippa är så positiv och glad - det är jag också!

Rebecca Muskantor är enda tioåringen i Linné, vilket medför att hon får träna mot dem som är några år äldre. Även pojkar. Dessutom blir det en del spel mot lillsyrran, åttaåriga Leah.

Rebecca sov två nätter i Stockholm för att delta i klasserna 12, 13 och 14 i Ängby International. ■ ÖW

MBTK-Trofén 2014

Internationell tävling

25-26 januari

Aktiviteten, Mölndal

A-tävling K1 lördag, K2 söndag

Inbjudan och mer info på Mölndals Bordtennisklubbs hemsida

Upplysningar: Tommy Hansson, tel 0705-22 11 30

eller info@mbtk.nu

MATHILDA, 12

Satte sig på bordet redan som fyraåring

All vår början bliver svår. Men det gällde uppenbarligen inte Mathilda Löwgren från Båstad.

- Jag var fyra år när jag satt på bordet och spelade i källaren hos mormor och morfar. Jag har hållit på sen dess och det har gått framåt hela tiden.

Ja, ända till kvarten i SM för flickor 12 förra säsongen.

Det hade kanske burit ännu längre om inte Hanna Kjellson uppenbarat sig.

- Det blev 2-4, Hanna är bra, betonar Mathilda som inte har någon avsikt att ge sig.

Målet?

- Att komma längre i tolvårs-klassen och att slå den svåraste av alla.

Just Hanna.

- Jag har varit nära henne några gånger, säger Mathilda som inledde tävlandet redan som sexåring.

Numera har Mathilda Löwgren inte mindre än 45 minuter till träningen under Sandra Andersson - och Leif Johansson - i Våxtorps BoS. Färden dit har gått över Ängalags BTK nära hemmet och Laholms BTK Serve som hennes mamma Caroline tävlade för.

Nu nöjer sig Caroline med att köra dottern. Alternativt pappa Torgny.

Två gånger i veckan rattar föräldrarna till Våxtorp och en gång till Halmstad där Fredrik Håkansson och Fredrik Berner lär ut ett och annat.

- Där kan jag träna mot Jennie Edvinsson och Elin Snygg, i Våxtorp är det mest killar jag möter.

Mathilda tävlar så gott som varje helg. ■

ÖW

Mathilda Löwgren

ERNEST, 14

Bättre kvot efter klubbytet till Nybro

För tre månader sen lämnade Kalmarbon Ernest Dzogovic, 14, division 3-jumbon BTK Kalmariterna för Nybro PK.

En halvtimme i bil till och från träningen med nya klubben BTK Arsenal Nybro fyra eller fem gånger i veckan står han gärna ut med.

- Jag har blivit bättre, det är bara att titta på siffrorna. Förra säsongen vann jag bara två matcher (av tretton) och nu har jag 5-5 i division 3-kvot med Nybro PK.

I Nybro har han hittat en tränare som passar honom - Hans Thalín.

- Under honom har min teknik förbättrats.

Mest nöjd är jag

med min skruvloop. Den sitter ofta rätt bra.

Han lyssnar på Thalín och tittar gärna på Ma Long på YouTube.

- Jag gillar hans spelstil och var uppe i Stockholm och kollade honom 2011.

Vi förstår att Ernest fastnade för Ma Long direkt. Det gjorde många. Kinesen vann SOC utan att ha förlorat ett enda set.

På frågan om han kan ta fram en match han är särskilt nöjd med funderar Ernest Dzogovic en stund innan svaret kommer: P14-semifinalen mot Gustav Ahrn, Böksholm - som han besegrade.

Och hur gick det i finalen?

- Jag fick stryk av Hanna Kjellson i Lyckeby. Det var svårt att möta en tjej, jag blev mer nervös än vanligt, poängterar Ernest.

Möjligen underlättades inte situationen av att de har samma tränare och att Hanna är två år yngre.

För Ernest kommer pingisen i första rummet sen han började 2008. Ibland kopplar han av med lite fotboll.

Vi träffade honom på Ängby International. ■ ÖW

Ernest Dzogovic

Stor pingishall – stort pingisintresse!

Söderhamns UIF och Staffansgymnasiet erbjuder dig en möjlighet att kombinera elitinriktad träning med önskad gymnasieutbildning.

Vi kräver "rätt" inställning till både träning/utbildning samt att du är föruftig gällande din egen utveckling.

Går du i 8:an eller 9:an...?

Gör ett träningsbesök.

Läs mer på www.SUIF.se eller staffansgymnasiet.se
Ring projektledare Anders Eriksson 070-676 28 63
eller Karin Millbert 070-222 85 54

PASSIONERAD GLOBETROTTER

"Jag har alltid haft som mål att lära mig allt om pingis"

Tränarkarriären är långt ifrån i sin linda men nyfikenheten och viljan att lära sig mer har han kvar. Efter flera tunga uppdrag, både nationellt och internationellt är han ett aktat namn i tränarkretsar och beskrivs av många som engagerad, passionerad och kunnig. Hur resonerar han kring hur vi bäst tränar pingis idag och var hittar han sin inspiration? Själv har han en något udda beskrivning av sig själv som tränare.

- Jag är en stortjuv, säger Linus Mernsten.

TEXT & FOTO: THOMAS BUZA

Att intervjuja Linus Mernsten är både svårt och lätt på en och samma gång då han har åsikter om mycket och är en citatmaskin som heter duga. Men med en lång och framgångsrik tränarkarriär i bagaget har han dessutom en hel del intressanta tankar att dela med sig av och under vårt samtal kommer det fram mycket som ställer tidigare "cementerad" kunskap på sin ända.

Tränarkarriären tog fart i Eslöv tidigt nittiotal där flera spelare, däribland Cyprian Asamoah, Henrik Olsson och Mattias Andersson, gick framåt både fort och mycket. Kuriosa är att Linus Mernsten även var ordförande i Eslöv när de gick upp i Elitserien vilket inte många känner till. Sedan dess har han arbetat med svensk landslagsbordtennis, varit förbundskapten i Luxemburg, England och Spanien.

Idag delar han sin tid mellan

tränaruppdrag i Helsingborg som tränare för elitlaget, uppdrag för Butterfly och det egna företaget Mernsten Pro Table Tennis Coaching, som tillhandahåller coachingtjänster där bland annat indiska ettan Achanta Sharath Kamal är en av hans klienter.

Svensk pingis idag?

Med tanke på Linus erfarenhet borde han ha mycket att säga om hur det egentligen står till med svensk pingis 2013. Han är dock noggrann med att distansera sig då han "varit ute ur systemet" så pass länge.

- Var svensk pingis står idag är en komplex och svår fråga. Vad menas med svensk pingis? Först måste vi se till hur organisationen fungerar och sen kan vi gå ner på detaljnivå. Jag tror nog att vi har lika mycket pingisspelare som tidigare och lika många talanger. Tittar vi på elitbiten är det relativt enkelt, det är bara

mäta i resultat om jobbet vi gör är bra eller dåligt. Resultaten skall sedan ställas i relation till den målsättning som finns. Det jag noterat utifrån är att det ändå skett någon slags förändring de senaste åren till det positiva då det ställs lite högre krav på både spelare och tränare.

Den svenska modellen med stark klubbverksamhet, hur fungerar den om vi ställer den mot övriga länders system?

- Enligt mitt sätt att se det har vi inte starka klubbar och kommer förmodligen aldrig att ha. Det är en ekonomisk fråga. Den "svenska modellen" är i min värld föregångare till dagens europeiska center. Att de upplevdes som starka var nog mer för att övriga länder inte hade den här typen av "folkhemsklubbar". Idag har de dock ersatt det med professionalism medans vi fortfarande

” – Nyckeln för svensk pingis är att ta tillvara på den kompetens som finns – för det gör den – och ha rätt person på rätt plats som vill rätt saker av rätt anledning. ”

– Linus Mernsten

kämpar på med våra amatörklubbar. För att lyckas idag behöver vi ha experter på alla områden, fysik, mentalt och pingismässigt. Svenska klubbar bygger på den idrottsmodell som råder i Sverige, det vill säga ”idrott åt alla för en förhållandevis billig peng”. Men att lägga ansvaret för elitidrott på klubbarna idag funkar inte för det är något helt annat. Hade jag fått bygga ett drömscenario i Helsingborg hade jag själv varit heltidsanställd, haft fysioterapeut, mental tränare och massör tillgängligt enligt

behov och fyra betalda sparingpartners. Då hade jag haft de förutsättningar som jag vet finns i vissa andra länder. Jag hade själv de förutsättningarna i England.

Är det enbart en ekonomisk fråga att vi inte har de förutätningarna här i Sverige?

– På flera håll tror jag inte att kunskapen och insikten finns över hur viktigt det faktiskt är att anlita experter. I Sverige har vi få heltidsanställda tränare eftersom pengarna oftast läggs på spelarna. Som tränare förväntas du

LÅNG ERFARENHET. *Många tunga internationella uppdrag har gett Linus Mernsten en gedigen meritlista som tränare. Fortfarande har han kvar drivet att lära sig mer och bli bättre.*

dessutom göra massa annat som städa hallen, sälja bingolotter och anmäla till tävlingar. Jag är inte expert på att anmäla till tävlingar utan på pingis. Jag är *ganska* bra på fys och psykologi men *ganska* vinner inga medaljer för det är inte där min spetskompetens ligger. Det här kan vi inte kräva av klubbarna. Jag tror vi kommer att få se mycket mer privata investeringar framöver.

Vi är bortskämda i Sverige då vi får allt för en billig peng, många lever i villfarelsen att det ingår en universitetsutbildning i pingis helt gratis, till med är det så att klubbarna mer eller mindre betalar för att få utbilda spelarna. Här måste alla – spelare, klubbar och föräldrar – inse att det måste till investeringar och det kan inte bara vara en part (oftast förbundet) som investerar. Hur många svenska spelare söker exempelvis privata sponsorer? Vi måste vända på det här tankesättet för att komma upp en nivå. Ett utmärkt exempel är golfspelaren Henrik Stenson. Det pratas inte tillnärmelsevis lika mycket om att han är bäst i världen som hur mycket pengar han tjänat. Vad få funderar över är också hur mycket han investerat. Tennisspelaren Jonas Björkman sade i något sammanhang att det tog många år innan han gick plus på sin tennis. Det är ingen skillnad egentligen mot om du pluggar och har studielån – det är också ett slags investering du gör för att

Forts. på sid 42

UNDERHÅLLANDE RÅD. Linus Mernsten visar en road Simon Arvidsson hur returspelet bör utföras.

Forts. från sid 41

kunna skörda när du sedan börjar jobba. Sen är det givetvis ett tufft beslut att ta i och med att det inte är så mycket pengar i pingisen. Men, om du inte vågar prova tror jag det är omöjligt att bli riktigt bra, för idag krävs det lite extra. Generellt sett tycker jag att vi har en ganska bra verksamhet i Sverige och bra "output" på det vi petar in men saknar den där riktiga toppen.

De andra länderna då? Gör de något som vi inte gör?

– Att prata om modeller är intressant, framförallt med hänvisning till artikeln om det tyska systemet i förra Pingis (Pingis 4/2013) för varken Timo Boll, Bastian Steger, Patrick Baum, Sabine Winter eller Dimitrij Ovtcharov är produkter från deras "system" utan de kommer från privata initiativ. Både Steger, Baum och Ovtcharov är deras pappors produkter som tränat dem. Boll är till stor del Helmut Hampls förtjänst. Största förde-

len med det tyska systemet är att det tillåter individualism och de har varit smarta och skickat ut coacher till dessa spelare, stöttat och haft dialog. Helt enkelt låtit ansvaret vara så nära spelaren som möjligt och det är klockrent. Motsatsen är Frankrike som knyter alla spelare till INSEP (det franska elitcentrat) även om de strävat efter att alla spelare som kommer dit ska ha en egen identifierbar coach.

Vad skall vi göra för att nå tillbaka till den yttersta toppen?

– Nyckeln för svensk pingis är att ta tillvara på den kompetens som finns – för det gör den – och ha rätt person på rätt plats som vill rätt saker av rätt anledning. Så har det inte riktigt varit och i och med det har det smugit sig in en del konstiga idéer. Typexempel på vad jag menar med rätt person på rätt plats är att jag mer skulle tro på Jan-Ove Waldner i en slags "matchcoachningsroll" än en ren förbundskaptensposition. Där hade han med sin

träningsexempel

Exempel på en träning i Helsingborg:

09.30-09.45	Snabbhet
09.45-10.05	Bålstabilitet
10.05-10.20	Rörlighet
10.20-12.30	Pingis

enorma kunskap varit suverän. Att vi har en mångfald runt om i landet tror jag är bra. Givetvis måste det finnas någon slags riktlinje men vi måste också vara medvetna om att om alla tränar likadant så kommer alla vara bra och dåliga på samma saker. Det "syndromet" drabbade Tyskland för tio-femton år sedan.

Att Linus Mernsten färgats av de många internationella uppdragen i sin träningsfilosofi är inte särskilt konstigt. Hur ser träningsupplägget ut idag?

– I dagsläget trollar jag med knäna. Tiden är begränsad och för att hjälpa mina spelare måste jag se dem spela match och därför har vi som regel att de filmar

sina viktiga matcher och därefter laddar upp dem på Google Drive. Jag kan inte hjälpa dem om jag inte ser dem i matchmomentet. I hallen jobbar vi just nu med snabbhetsträning på morgonen med hjälp av stegen och därefter rörlighetsträning. För min del är det viktigt att mina spelare är mjuka i kroppen när de tränar och inte när de äter lunch. Pingisen tar sedan vid och då blir det mycket gnugg på detaljer eftersom huvudet ofta är fräscht då. Totalt blir det tre timmar. Eftermiddagen viks sedan till mer mängdträning. Med vårt västerländska huvud funkade det inte att stå och nöta på samma sätt i sex-sju timmar per dag, därför tror jag det är viktigt att variera träningen för att orka.

Det känns lite som ett något "osvenskt" upplägg? Vad tycker spelarna om den här typen av träning?

– Gör det? Mina influenser är asiatiska, främst koreanska, men jag har även plockat från fransmännen och kroaterna. Spelarna har varit delaktiga i att ta fram den här modellen och vissa småbitar har ändrats på deras inrådan. Just nu kör vi så här men det kan komma att ändras. Att spelarna skall vara delaktiga ser jag som en självklarhet. Jag vet att det pratades mycket om ett coachande förhållningssätt nu men det är lite som att uppfinna hjulet på nytt, det sättet att jobba på är inte nytt. Dock måste det definieras väldigt tydligt. För mig är det sunt förnuft och ganska enkelt; spelaren skall uppleva att coachen är stöttande och uppmuntrar när något är bra samt rättar till när något görs fel. Min uppgift som tränare är att minimera tidsförlost. Alla har lika mycket tid men det är vad vi

GLATT GÄNG. Om träningsgruppen är så glada på bilden på grund av att de har Linus Mernsten som tränare låter vi vara osagt. Oavsett vad är det dock ett ungdomligt och glatt Helsingborgsgäng han förfogar över.

gör med den som avgör hur bra vi blir. Om alla skall upptäcka allt själv kommer alla att förlora x antal år. Vår uppgift som tränare är att förhindra det med vår kunskap.

Har du och ditt träningsupplägg ändrat sig mycket genom åren?

– Som alla andra blir jag äldre och tar idag inte alla fighter. Jag har alltid vetat att jag inte kan allt. Mitt problem är att det låter som att jag kan allt och kan låta lite arrogant. Jag har åsikter om det mest och är lite kantig men samtidigt är det något jag är medveten om och arbetar med. Dock håller jag inte på med detta för att bli omtyckt utan för att spelarna skall vinna fler pingismatcher. Blir jag dessutom omtyckt är det väl kul men det är inte huvudsyftet. Givetvis har min syn på pingis och träning ändrats, bedrövligt vore det väl annars. Pingismässigt är jag en stortjув, jag plockar hej vilt och modifierar så det passar mitt upplägg och min pedagogik. Jag är inte rädd för att testa nya grejor.

Vad driver dig och vilken målsättning har du?

– Jag har alltid haft som mål att lära mig allt om pingis. Det kommer jag aldrig att göra vilket innebär att jag aldrig kommer i mål. Samtidigt har jag vigtt mitt liv åt pingisen vilket innebär att det vore en skam om jag inte var bra som tränare. Jag vill bli bättre varje dag och har inte känt en enda tendens till trötthet och har fortfarande drivet. Det är jag väldigt nöjd med. För mig är pingis en intelligent och komplex sport som jag funderat mycket kring. En katalysator jag aldrig glömer är från min tid i Eslöv tidigt nittotal. Vi tränade hårt, hade tydliga mål och körde mycket fys. Resultaten lät inte vänta på sig. Men en dag kom en då elvaårig Cyprian Asamoah och ville prata med mig. Han sade, "Linus, det är inte kul längre. Vi bara tränar hårt och sen förväntas vi vinna på helgerna." Det var det nyttigaste samtalet jag haft i min tränarkarriär. Jag sov inte på två nätter efter det. Allt ställdes på

Forts. på sid 44

Forts. från sid 43

ända för jag visste direkt att han hade rätt. Antingen fick jag ändra på mitt sätt att jobba eller sluta. Han har kanske glömt detta men det har inte jag. Tittar jag tillbaka på mina träningsdagböcker från den tiden är de väldigt primitiva, men jag gjorde mitt bästa. Förhoppningsvis har jag lärt mig mer sedan dess.

Hur spelar vi och tränar pingis i framtiden?

– Historiskt sett har pingisen byggts på vapen och motvapen så för att förutspå det bör vi känna till historien. Stellan Bengtsson började spela kort som svar på de ungerska looparna. Sen kom de långa, snabba flipparna som replik på det. Pennfattarna gjorde sitt inträde i historien varpå Svenskarna svarade med ett starkt backhandspel. Jean-Philippe Gatien började serva sin oskruv- och överskruvade serve och loopade på alla halvlånga bollar men glömde försvarsbiten och så vidare. Min gissning är att nästa generation kommer att spela mer kort igen. Rent logiskt sett borde det vara svaret på dagens tjeckflipp och att vi backar ut och spelar mycket dueller. Tittar vi ytterligare i spåkulan så är det intressant att se hur mycket vi sitter fast i traditioner. Vi har alltid förespråkat en grundposition lätt forehandvänd och racketen i mitten. Men, står vi med racketen lite backhandvänd går skiftningarna betydligt fortare. Titta på Ma Long, han spelar mycket backhand även i mitten och har faktiskt jobbat bort sin ficka. Vi kör redan idag backhandloop trepunkt som övning vilket skulle setts som håll i huvudet för inte ett alltför stort antal år sedan. Idag går det fruktansvärt fort och du hinner helt enkelt inte kliva

runt. Det kommer förmodligen att bli ännu snabbare. Det största problemet idag är dock att alla inte har möjlighet att spela med samma material. Kineserna har så mycket bättre material än övriga världen. Samtidigt är det kanske symptomatiskt – jag tror det var Jörgen Persson som sade att när vi var bäst i världen hade vi bäst racketar. Idag är det kineserna. Traditionellt sett är vi uppvuxna med föreställningen att ”en bra spelare kan spela med alla racketar”, men idag är det så tufft att om du inte har bra grejor är det svårt att bli riktigt bra.

Någon tränarförebild?

– En som kanske inte är en förebild men som jag alltid varit nyfiken på är volleybolltränaren Anders Kristiansson som tog Sverige från att vara en c-nation till EM-silver. Honom skulle jag gärna prata med. Det är en kick för mig att se duktiga tränare och jag har lärt mig massor under åren av både det som andra gjort bra och mindre bra. Mario Amizic och Stellan Bengtsson är ett par pingisinfluenser. I övrigt rekommenderar jag gärna böckerna ”Flow” av Mihaly Csikszentmihalyi som handlar om hur du ger dig förutsättning att hamna i tillståndet vi kallar

GLÖM INTE ATT LADDA UPP. Då tiden i hallen inte alltid räcker till är internet ett viktigt instrument i träningen. Samtliga spelare i Linus träningsgrupp måste senast 24 timmar efter spelad match ladda upp ett videoklipp plus egen analys på en gemensam plats i det så kallade ”molnet”.

”zonen”, ”Winning ugly” av Brad Gilbert som var fyra i världen i tennis trots ett, för sin ranking, ganska begränsat spel samt Pia Nilssons golfbok. De finns alltid mitt bakhuvud.

Avslutningsvis, kan du tänka dig att arbeta för svensk pingis igen?

– Ingen har frågat så det är en hypotetisk fråga, säger Linus Mernsten finurligt.

Den röda tråden – igen

Tränare med ett brett seende som Linus Mernsten behövs i svensk pingis och måste få ta plats även om det som sägs kan upplevas som kontroversiellt. Att ständigt ifrågasätta det vi gör, ta in nya influenser och ha insikt och förmåga att kunna förändra är vitalt för utvecklingen. Enligt Linus är nyckeln för svensk pingis att ta tillvara den kompetens som finns. Alla vill vi egentligen samma sak; att svensk pingis ska blomstra, både via mycket spelare och framgångsrik seniorverksamhet som ett nödvändigt skyltfönster mot en allmänhet men också mot potentiella sponsorer. Genom att synkronisera all den kunskap till en gemensam röd tråd kallad en ”svensk modell” som löper från talangutveckling upp till landslag är kanske vägen att gå för att nå framgång. Vad tycker du? Debatten är som alltid i Pingistidningen, fri. ■

STABILITET OCH KOMFORT KOMBINERAT

Nya ProSwedes design ger dig det perfekta greppet både i djupled och sidled. Tack vare den höga yttersulan får dina fötter extra stöd även vid de mest påfrestande rörelserna, utan att offra vare sig känsla eller flexibilitet. Det luftgenomsläppande materialet ger dig en skön komfort och släpper ut fukten. Varför välja antingen stabilitet eller komfort när du kan få både och i den nya STIGA ProSwede?

TILLGÄNGLIGA STORLEKAR: 36-47

Trion bakom de tyska framgångarna

I förra utgåvan av Pingis berättade Jens Felleke om hur det tyska bordtennisystemet är uppbyggt och dessutom intervjuades sportchefen Dirk Schimmelpfennig. I denna utgåva ger svenska landslagets sportchef, Anders Johansson, sin syn på hur de arbetar och om och i så fall vad för lärdomar vi här i Sverige kan dra av hur tyskarna jobbar.

TEXT: JENS FELLEKE, FOTO: MANFRED SCHILLINGS

Tränaren Helmut Hampl. Sportchefen Dirk Schimmelpfennig. Förrre förbundsordföranden och Opelchefen Hans Wilhelm Gäb.

Det är trion bakom Tysklands herrdominans i Europa, hävdar SBTf:s sportchef Anders Johansson.

Sedan 2007 har Tysklands herrar vunnit alla lagtitlar på Europamästerskapen. I singel har Timo Boll vunnit fem gånger av sex möjliga. Vore det inte för Michael Mazes singelguld i Stuttgart 2009 så hade tyskdominansen varit total.

Hur kommer det sig då att Tyskland sprungit förbi övriga Europa på herrsidan?

Anders Johansson arbetade som tränare under åtta år i Tyskland innan han blev sportchef på Svenska Bordtennisförbundet. Enligt Johansson är svaret en synergi av tre faktorer, eller snarare tre personer med osedvanlig kompetens inom olika områden: Helmut Hampl, Dirk Schimmelpfennig och Hans Wilhelm Gäb. En skicklig tränare. En skicklig ledare. En skicklig affärsman.

– Jörg Rosskopf (nuvarande herrförbundskapten, tidigare bland annat europamästare i

singel 1992) och Timo Boll är båda produkter från Helmut Hampl, berättar Anders.

Även spelare i skiktet under som Baum, Franziska, Prause, Fejer-Konnerth och Mengel har passerat Hampl, som arbetar som förbundstränare i delstaten Hessen.

– Hampls styrka är att han tror på sina spelare till hundra procent. Det ger dem självförtroende och gör att de inte dippar särskilt länge vid motgång. Han har en stark idé om hur de ska spela och arbetar väldigt konsekvent efter den idén. Det handlar om att jobba med racketen högt, om att vara kreativ och variationsrik. Det handlar om att ”kicka” tillbaka bollen på allt, att ligga på hela tiden, uppifrån.

Handlingskraftig diplomat

Sedan ganska lång tid tillbaka har Tyskland byggt sin landslagsverksamhet kring tränare från utlandet. Redan på det tidiga 70-talet värvade man Christer Johansson och sedan Hasse Alsér från Sverige. Senare tränare från öst-Europa, framförallt från det forna Jugoslavien – Eva Jeler, Istvan Korpa, Zlatko Cordas.

Även Glenn Östh, förbundskapten för det svenska herrlandslag som blev världsledande i slutet av 1980-talet, var under en period på 1990-talet tysk förbundskapten. Bakom de valen låg en idé om att Tyskland inte hade förmåga att själv producera tränare som var tillräckligt skickliga för att driva landslagen framgångsrikt. År 2000 blev Dirk Schimmelpfennig sportchef efter en lång karriär som tränare på alla nivåer, bland annat sex år som tysk damförbundskapten och två år som förbundskapten för herrarna. Schimmelpfennig satte nya mål och arbetade på ett nytt sätt med nya konsekvenser. Med fast diplomati lyckades han samla den tyska pingisen kring sin idé utan att målbilden blev suddig.

– Dirk Schimmelpfennig satte på tyska tränare, fortsätter Anders Johansson. Det fanns mycket gnäll och klagomål inom tysk pingis vid den här tiden, men Dirk lät inte gnällspikarna påverka målet. Han gjorde re-

EN BLAND MÅNGA. Liksom Timo Boll, Jörg Rosskopf och Patrick Franziska har Patrick Baum (bilden), en av Tysklands bästa spelare, under sin karriär passerat förbi den tyska stjärntränaren Helmut Hampl.

smart, hävdar Anders Johansson. Han har förstått tysk pingis styrkor och lyckats skapa både samsyn och bättre resultat.

Pingispassionerad Opelchef

Wilhelm Gäb, pensionerad före detta Europachef för Opel, har också haft stor del i Tysklands framgångar inom herrpingisen. Även damerna har höjt sig, blev bland annat bronsmedaljörer vid lag-VM i Moskva 2010. Men än så länge matchar man inte herrarnas resultat på EM, VM och OS.

Gäb har varit förbundsordförande under många år. Han har varit chef för Deutsche Sporthilfe, ett statligt idrottsorgan och ett viktigt instrument för att skaffa resurser till bordtennisen. Gäb har utnyttjat sina nätverk inom näringslivet och politiken för pingisens bästa och ligger bakom att Tyskland haft finansiella möjligheter att satsa.

– Gäbs storhet är att han känner pingisen utan och innan, hävdar Anders Johansson. Han är som en gammal brukspatron. Han är öppen, pratar med kreti och pleti. När han bestämt sig för något så skyr han inga medel för att få som han vill. Det finns ett starkt driv i det som gynnat tysk pingis genom att det funnits pengar för att genomföra beslut som krävs. Ser vi till landslagsorganisationen till exempel, så innebär det att Tyskland jobbar med nio personer i motsvarande positioner där vi i Sverige har två.

Vad lära?

Vad tar då Anders Johansson med sig av detta tyska arbetssätt när han nu står inför en uppgift

inte helt olik den Dirk Schimmel-pfennig stod inför 1996 när han slutade som damkapten för att bli sportkoordinator för tysk pingis på alla plan.

- Att det krävs tydliga långsiktiga mål, hårt arbete och tålamod. Det är en process att nå målen och den processen tar lång tid.
- Att vi inte behöver tycka samma sak men att det måste finnas en välvilja och ett framåt driv även om vi är olika och tycker olika.
- Att se till spelarnas långsiktiga bästa när vi tar beslut och när vi jobbar.
- Att precis som tyskarna skapa miljöer som knipsar av gnäll spikarna och som innebär att de inblandade ser förbi sina egna egon.
- Att kommunicera rakt och tydligt, men med välviljan i behåll.
- Att skapa ett system som fundament för elitverksamheten, men att vara öppen för individuella lösningar om det gynnar spelarens utveckling.
- Att skapa självförtroende genom att vi förstår att ”det vi kan i dag, kommer inte att räcka i morgon”.

Inte helt olik...

Anders Johansson menar att Sverige är Skandinavien Tyskland.

– Likheterna länderna och människorna emellan är stora. Men det finns också skillnader, inte minst i pingistraditionen. De skillnaderna ska vi utveckla så vi på sikt blir ännu bättre än dem. ■

gionerna starkare genom att låta dem konkurrera efter tydligare riktlinjer, bland annat finansiellt. När han flyttade förbundets träningscenter från Heidelberg till Düsseldorf blev det ett herrans liv, och han hamnade på kollisionskurs framförallt med delstaten Baden-Württemberg, en av Tysklands bästa pingisregioner.

För landets bästa

Schimmel-pfennig tog fighterna. Genom att lyssna noga, genom att resonera och argumentera lyckades han samla tysk pingis. Han fick delstaternas ansvariga att inse att man måste arbeta för Tysklands bästa, inte den egna delstatens. Och gemensamt kom man fram till hur det skulle gå till, hur arbetet skulle bedrivas. Genom att utveckla de egna leden fick Schimmel-pfennig tyskarna att tro på sig själva igen. Gnällspikarna tystnade i takt med allt bättre resultat i de stora mästerskapen.

– Schimmel-pfennig har varit

STIGATABLETENNIS.COM

FACEBOOK.COM/STIGATABLETENNIS

BUILDING WORLD CHAMPIONS SINCE 1944

UPPLEV KÄNSLAN AV TOTAL PRECISIONSKONTROLL!

DEN SPECIALBEHANDLADE YTAN GENERERAR OPTIMAL BOLLKONTAKT!

KONTROLL 86
FART 140
SKRUV 127

HÅRDHET: MJUK

CALIBRA TOUR S passar spelaren med lite lägre slaghärdhet som söker ett gummi som hjälper till att generera mer fart och som ger den optimala känslan av inbyggd limeffekt.

KONTROLL 80
FART 148
SKRUV 127

HÅRDHET: MEDIUM

CALIBRA TOUR M passar spelaren med medelhård slaghärdhet som söker ett gummi som hjälper till att generera lite mer fart och som ger den härliga känslan av inbyggd limeffekt.

KONTROLL 80
FART 149
SKRUV 127

HÅRDHET: HÅRD

CALIBRA TOUR H passar spelaren med hög slaghärdhet som söker ett gummi med inbyggd limeffekt som är pålitligt i alla situationer.